

ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ

Βλέποντας τον κόσμο μέσα από τα μάτια των παιδιών
Το περιοδικό της **Ε1 τάξης του 8ου Δ.Σ Βόλου**

Τεύχος 2ο
Ιούνιος 2021

Έρευνες:

Τηλεκπαίδευση ή τηλεπαίδευση;

Είναι οι μαθητές/τριες σκληρά εργαζόμενοι/ες;

Τι θέλουν τα παιδιά από τους εκπαιδευτικούς τους;

Πόσο άλλαξε η ζωή των παιδιών με την πανδημία και την τηλεκπαίδευση ;

Τεχνολογία και μέλλον, ματιές στο παρελθόν

**Συνέντευξη
με την
υφυπουργό
Παιδείας
Κ. Ζέτα Μάκρη**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ

Αυτόπαρουσιαζόμαστε!

4-6

Ο Τοίχος των παιδιών

7-8

Πώς φαντάζομαι το μέλλον

8-9

Προφορικές Μαρτυρίες από τον πόλεμο του 1940 και την κατοχή

10

Πρόγονοι των παιδιών στην ελληνική επανάσταση του 1821

11

Τοπική ιστορία της επανάστασης του 1821

12-13

Σεισμός: τρόποι προφύλαξης και προσωπικές εμπειρίες

14-15

Συνέντευξη με την Υφυπουργό Παιδείας κ. Ζέτα Μάκρη

16-18

Πώς ήταν το σχολείο παλιά

19

Βιβλιοπαρουσιάσεις

20-23

Έρευνες στην τάξη

24-29

Πώς άλλαξε η ζωή των παιδιών με την πανδημία και την τηλεκπαίδευση

Ας γελάσουμε

33

30-32

Λόγια Σοφά

34-35

ΧΑΙΡΕΤΑ ΜΑΣ... ΤΟΝ ΔΑΣΚΑΛΟ!

Είναι δύσκολο να γράψεις κάτι, είναι δύσκολο να σκεφτείς, όταν έρχεται η ώρα να αποχαιρετιστείς... Δύο χρόνια μαζί στην ίδια τάξη κι ένας χρόνος της πρώτης γνωριμίας μας, όταν πηγαίνατε στην πρώτη δημοτικού. Είναι αρκετός χρόνος για να γνωριστούμε, να μάθουμε αρκετά πράγματα ο ένας για τον άλλον και κατά κάποιο τρόπο να συνδεθούμε.

Βέβαια αυτά τα δύο χρόνια συνδεθήκαμε όχι μόνο συναισθηματικά αλλά και διαδικτυακά καθώς αντιμετωπίσαμε κάποιες καταστάσεις ιδιαίτερες και μοναδικές: πανδημία, τηλεεκπαίδευση, εξ αποστάσεως σύγχρονη και ασύγχρονη εκπαίδευση, νέες έννοιες και νέα δεδομένα για όλους μας.

Κρατάτε λοιπόν στα χέρια σας το 2ο και τελευταίο τεύχος του περιοδικού μας "Σχολικός Καθρέφτης". Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει τον εκπαιδευτικό χαρακτήρα που έχει η έκδοση ενός περιοδικού σε μία τάξη, οι συνδυασμένες προσπάθειες των παιδιών να εκφραστούν να κάνουν πράξη αυτά που διδάσκονται με έναν ευχάριστο τρόπο, που σκοπό έχει να τα ικανοποιήσει και να προσφέρει μία ωραία αναγνωστική απόλαυση στους αναγνώστες.

Θα θέλαμε με αυτό το περιοδικό να δημιουργήσουμε κυριολεκτικά το δικό μας αντικατοπτρισμό, το καθρέφτισμα της ματίας των παιδιών στον σύγχρονο κόσμο, στη σύγχρονη εκπαίδευση να μιλήσουμε και να συνδεθούμε με το παρελθόν, να οραματιστούμε και να προβλέψουμε το μέλλον, αλλά και να περιγράψουμε και να καταγράψουμε το παρόν για τις μοναδικές ιστορικές στιγμές που ζήσαμε αυτή την περίοδο.

Σας εύχομαι να κρατήσετε τις πολύ όμορφες στιγμές που ζήσαμε και περάσαμε μαζί σε αυτό το ταξίδι της γνώσης, να σας εμπνέουν και να σας ενισχύουν στο ταξίδι της ζωής σας.

ο Δάσκαλός σας

Δημήτρης Λεπιδας

Το περιοδικό εκδίδεται από το παιδιά της Ε1 τάξης
του 8ου Δημοτικού Σχολείου Βόλου
και τον δάσκαλό τους Δημήτρη Λεπιδά
Δ/νση: Γαλλίας & Γαμβέτα ΤΚ 38221
Τηλέφωνο-φαξ: 24210 39527
Ιστοσελίδα τάξης: <https://delta.dimedu.sites.sch.gr>
Ηλ.δ/νση: dimedu@sch.gr

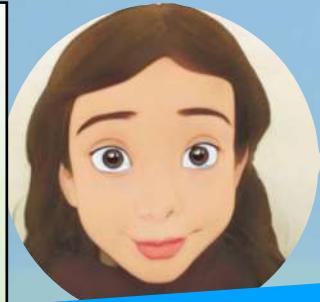
ΑΥΤΟΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΜΑΣΤΕ!

Γιώργος

Με λένε Γιώργο, μου αρέσει να κάνω κατασκευές, να παίζω κιθάρα, να ζωγραφίζω. Όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω επιστήμονας και να κάνω ανακαλύψεις.

Είμαι η Φοίβη, μου αρέσει να ζωγραφίζω, παίζω κιθάρα, να κολυμπάω. Αγαπάω τα ζώα και θέλω να γίνω κτηνίατρος όταν μεγαλώσω.

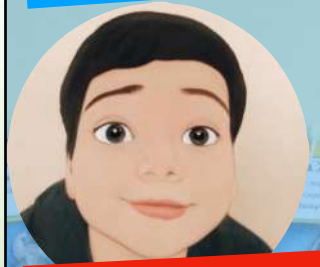
Φοίβη

Σωτήρης

Είμαι ο Σωτήρης και μου αρέσει ο αθλητισμός, η Βυζαντινή μουσική και όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω μηχανικός αεροπλάνων όπως ο μπαμπάς μου.

Με λένε Κωσταντίνο, μου αρέσει η μουσική, το παιχνίδι, μου αρέσει να κάνω πατίνι, και να είμαι με τους φίλους μου. Θα ήθελα να γίνω αστυνομικός όταν μεγαλώσω.

Κωνσταντίνος

Μάρκος

Είμαι ο Μάρκος, μου αρέσει Να παίζω παιχνίδια, κιθάρα και μαθαίνω και μιλάω αγγλικά γαλλικά και κινέζικα

Με λένε Θεοδώρα, μου αρέσει να παίζω στον υπολογιστή παιχνίδια, να κοιμάμαι, να παίζω με το σκύλο και να πηγαίνω βόλτες με τις φίλες μου με τα ποδήλατα.

Θεοδώρα

Μιχαήλ-Άγγελος

Είμαι ο Μιχαήλ-Άγγελος και αγαπώ το ποδόσφαιρο, τη μουσική και τις κατασκευές. Μου αρέσει να κάνω πειράματα Φυσικής και Χημείας.

Είμαι η Ζωή, μου αρέσει να κάνω ιππασία να πειράζω τον αδερφό μου, να ζωγραφίζω και να κάνω σχέδια

Ζωή

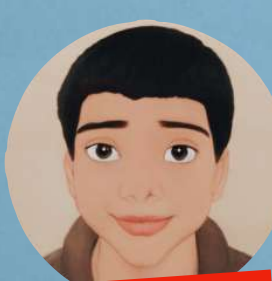
Αργύρης

Με λένε Αργύρη και μαρέσει να παίζω μπάσκετ και θέλω να βοηθήσω τους φίλους μου όποτε θέλουν βοήθεια και θέλω να βγαίνω βόλτα με τους γονείς μου. Όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω στρατιωτικός. Το αγαπημένο μου χρώμα είναι το κόκκινο.

Είμαι ο Παναγιώτης. Λατρεύω το ποδόσφαιρο και να ζωγραφίζω και να παίζω με τους φίλους μου. Όταν μεγαλώσω το όνειρο μου είναι να γίνω ποδοσφαιριστής σε μεγάλη ομάδα

Παναγιώτης

Βασίλης

Με λένε Βασίλη και αγαπάω το μπάσκετ και τις βόλτες. Μου αρέσει να φροντίζω την μπέμπα, τώρα που είναι μωρό. Παντα είμαι με το μέρος αυτού που έχει δίκιο, για αυτό και προσέχω να μην πληγώσω κανέναν. Όταν μεγαλώσω θα ήθελα να γίνω αστυνομικός. Εύχομαι να το καταφέρω.

Νίκη

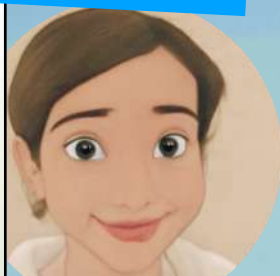
Γεια σας! Με λένε Νίκη και μου αρέσει να παίζω με τους φίλους μου και να ζωγραφίζω.

Γεωργία

Με λένε Γεωργία, μου αρέσει να διαβάζω βιβλία και να ζωγραφίζω. Παίζω βιολί και είμαι πολύ καλή στα μαθηματικά. Όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω χειρουργός. Έχω ταξιδέψει σε διάφορα μέρη του κόσμου.

Γειά σας! Είμαι η Μάνια, μου αρέσει ο στίβος και θεωρώ πως τρέχω σαν αστραπή. Είμαι πάντα χαρούμενη και μερικές φορές σοβαρή. Επίσης μου αρέσει να παρακολουθώ κατασκευές και μετά να τις κάνω μόνη μου. Όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω κτηνίατρος.

Μάνια

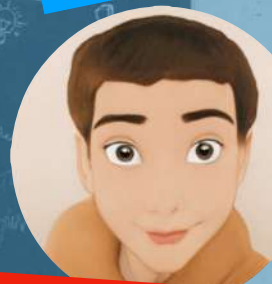
Καλλιόπη

Γεια σας! Με λένε Καλλιόπη και μου αρέσει η ιστιοπλοΐα.

Με λένε Λια, λατρεύω το χορό και όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω χορεύτρια

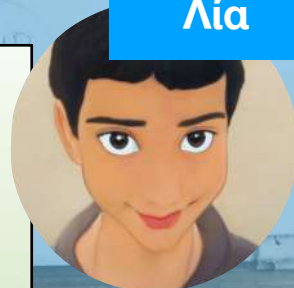
Λία

Χαράλαμπος

Είμαι ο Χαράλαμπος και είμαι ο σεισμολόγος της τάξης. Αν και φοβάμαι τους σεισμούς μου αρέσει να μελετάω αυτό το φυσικό φαινόμενο. Μου αρέσει να παίζω πολύ με τους φίλους μου.

Γεια σας, είμαι ο Μιχάλης και μου αρέσει να παίζω πιάνο. Όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω γιατρός καρδιολόγος

Μιχάλης

Στάθης

Γεια σας ονομάζομαι Στάθης και μου αρέσει να μελετάω για τη φύση και για το περιβάλλον, να πηγαίνω βόλτες στην φύση, να αθλούμαι καθημερινά, να ζωγραφίζω τοπία, να παίζω ηλεκτρονικά παιχνίδια και να διαβάζω περιπετειώδη βιβλία. Είμαι δίκαιος, μου αρέσει το ωραίο και να βοηθάω τους συνανθρώπους μου. Όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω περιβαλλοντολόγος

Γειά σας, ονομάζομαι Χρύσα, μου αρέσει να ζωγραφίζω, να κάνω χειροτεχνίες, να βλέπω ντοκυμαντέρ με ζώα και να περπατώ μέσα στη φύση. Είμαι λίγο ντροπαλή, δίκαιη, μου αρέσει η τάξη και το ωραίο. Όταν μεγάλωσω θέλω να περάσω στην σχολή Καλών Τεχνών.

Χρύσα

Λοιμοί, σεισμοί, καταποντισμοί!

Νομίζαμε ότι τα "είδαμε όλα" πέρυσι που προέκυψε η **πανδημία του Covid-19**, αλλά φέτος είδαμε κι άλλα... Είδαμε κυριολεκτικά λοιμούς, σεισμούς, καταποντισμούς φέτος στην Ελλάδα και συγκεκριμένα, σε σχολεία! Για την ακρίβεια, συμμαθητές μας του δημοτικού από άλλα σχολεία στην Θεσσαλία, στην Λάρισα και την Καρδίτσα, τα έζησαν από πολύ κοντά, ευτυχώς μόνο με υλικές ζημιές στα σχολεία τους.

Ο σεισμός στην Ελασσόνα

Συγκλονιστικά είναι τα όσα αφηγείται και διαβάσαμε στο διαδίκτυο για τον σεισμό 6 βαθμών Ρίχτερ στην Ελασσόνα που νιώσαμε κι εμείς έντονα την ώρα του μαθήματος στο σχολείο μας, ο διευθυντής του **Δημοτικού Σχολείου στο Δαμάσι Τυρνάβου**, Γρηγόρης Λέτσιος, που εκείνη τη στιγμή βρισκόταν στο σχολείο.

"Σηκώθηκαν τα παιδιά με τάξη, με ασφάλεια, με γρήγορο βηματισμό και με τους δασκάλους κατέβηκαν τη σκάλα. Έλεγα όλες τις τάξεις εάν υπάρχει κανένα εγκλωβισμένο παιδάκι. Όντως ήταν ένα κοριτσάκι το οποίο είχε παγώσει από τον φόβο του, κλαίγοντας και από το σοκ που είχε υποστεί. Το ηρέμησα, το έβγαλα από την τάξη και το παρέδωσα σε μια δασκάλα. Συνέχισα να ψάχνω τις τάξεις και όταν είδα ότι δεν υπήρχε άλλο παιδί εγκλωβισμένο και ήμουν σίγουρος ότι όλοι είχαν κατέβει κάτω και δεν υπήρχε μαθητής τραυματισμένος ή χτυπημένος, έκλεισα τον γενικό διακόπτη και βγήκαμε όλοι στην αυλή"

Και συνεχίζει αποκαλύπτοντας την τραγική ειρωνία:

"Ήταν όλα όμορφα εκείνη την ημέρα. Ήμασταν χαρούμενοι γιατί μια μέρα νωρίτερα το σχολείο μας είχε κερδίσει το πρώτο βραβείο της Περιφερειακής Διεύθυνσης Εκπαίδευσης Θεσσαλίας σε διαγωνισμό λογοτύπου και αφίσας για τα 200 χρόνια από την Επανάσταση του 1821"

Η πλημμύρα στην Καρδίτσα

Τεράστιες οι καταστροφές από την πλημμύρα που έπληξε τον Σεπτέμβρη την Καρδίτσα. Ένα από τα σχολεία που επλήγη ήταν και το Δημοτικό Σχολείο Καρποχωρίου Καρδίτσας .

Το σχολείο μας, μετά από συνεννόηση με φορείς του Δήμου Καρδίτσας, πήρε την πρωτοβουλία να συγκεντρώσει για το **Δημοτικό Σχολείο Καρποχωρίου Καρδίτσας** σχολικά είδη και γραφικά υλικά (τετράδια, μολύβια, μαρκαδόρους, γόμα, ξύστρες, χαρτί και λοιπά).

Ανταπόκριση

Διαγωνισμοί

Συμμετείχαμε στον διαγωνισμό **Bravo schools**. Οι συμμετοχές μας ήταν: το 1ο τεύχος του περιοδικού μας **"Σχολικός Καθρέφτης"** και η ταινία που δημιουργήσαμε **"Δύσκολοι καιροί στην τάξη"**. Δείτε περισσότερα στη σελίδα μας <https://delta.dimedu.sites.sch.gr/>

Συμμετείχαμε επίσης στον διαγωνισμό **«Παιχνίδι και Μαθηματικά»** για τους μαθητές της Ε' και ΣΤ' τάξης του Δημοτικού Σχολείου. Τα αποτελέσματα δεν έχουν ανακοινωθεί ακόμα αλλά πιστεύουμε ότι τα

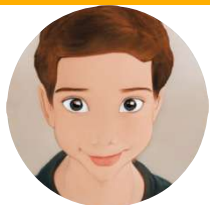
πήγαμε πολύ καλά!

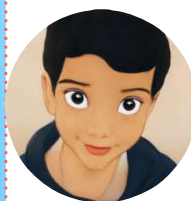
Πρόταση διακοπών

από τη Γερμανία

Γεια σας από τη Γερμανία παιδιά!!
Η φωτογραφία που σας στέλνω είναι από το Allianz Arena!! Εκεί διεξάγεται και το φετινό EURO2020!!

Το γήπεδο έχει χωρητικότητα 70.000 ατόμων. Σε αυτό το γήπεδο παίζει η Bayern München και το München 1960. Σε κάθε πλατεία έχουν τοποθετήσει γιγάντιες οθόνες ώστε ο κόσμος να παρακολουθεί αγώνες. Οι δρόμοι γεμάτοι από κόσμο όπου οι περισσότεροι φοράνε μπλουζες που εκπροσωπεί την χώρα τους!!

Σκιάθος! Ένα καταπράσινο νησί!

Αχ, αυτή Σκιάθος!! Με τις μαγευτικές παραλίες...τη Μπανάνα, τα Λαλάρια και τις Κουκουναριές!

Ο Παπαδιαμάντης γεννήθηκε εδώ και στα διηγήματα του ζωντανεύει κάθε σημείο του νησιού του.

Απολαύστε τη θέα στο πέλαγος από το Μπούρτζι. Γευτείτε παραδοσιακές τοπικές συνταγές στα εστιατόρια, κάντε το αγαπημένο σας σπορ και χαρείτε αξέχαστες

ΠΩΣ ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Φαντάζομαι έναν κόσμο που θα υπάρχουν ιπτάμενα αυτοκίνητα, λεωφορεία, μηχανάκια και κυλιόμενα πεζοδρόμια που θα σε πάνε από το ένα μέρος στο άλλο μέσα σε λίγο χρόνο. Επίσης θα υπάρχουν οικιακά ρομπότ που θα κάνουν όλες τις σπιτικές δουλειές. Πιστεύω ότι θα υπάρχουν και "μαρκετορομπότ", θα στέλνεις μια παραγγελία στο μάρκετ και αυτά θα πηγαίνουν στα ράφια του, θα παίρνουν τα προϊόντα, θα τα πηγαίνουν στο ταμείο

και μετά θα σου τα φέρνουν στο σπίτι σου. Επιπλέον θα υπάρχουν και γιατρορομπότ που ο γιατρός θα μπορεί να συνδέεται με το ρομπότ από ένα μακρινό μέρος και να χειρουργεί τον ασθενή.

Το μέλλον θα είναι καθαρό, όμορφο, με πολλά δέντρα και λουλούδια. Θα υπάρχουν φακοί επαφής που αν τους βάλεις θα πάς στον εικονικό κόσμο. Εκεί μπορείς να πάς οπουδήποτε. Να φάς οτιδήποτε και να το γευτείς. Στον πραγματικό κόσμο θα μπορείς να πετάξεις παντού. Μπορείς να πάς στην Χαβάη με ένα κλικ. Θα υπάρχουν διαστημικά λεωφορεία που θα σε πάνε παντού στον γαλαξία μας!
Με λίγα λόγια θα είναι τέλεια!!!!

Το μέλλον μου το φαντάζομαι σε συνδυασμό με ένα υγιές περιβάλλον στον πλανήτη Γη. Η τεχνολογική ανάπτυξη θα είναι στο αποκορύφωμα της: ηλεκτρικά αυτοκίνητα, ρομπότ, έξυπνες μηχανές για όλες τις χρήσεις, φιλτράρισμα του αέρα με σπάνια είδη φυτών και διαστημικά και υποθαλάσσια ταξίδια. Όλα στην υπηρεσία του ανθρώπου αλλά για ειρηνικούς σκοπούς. Η επιστήμη θα προοδεύσει και στα εργαστήρια από διασταυρώσεις θα προέλθουν νέα είδη φυτών, βοτάνων και φαρμάκων. Οι άνθρωποι θα τρώνε μόνο υγιεινές τροφές.

Αυτό-κίνητα...αυτοκίνητα!

Το αυτοκίνητο πρωτοκυκλοφόρησε στις αρχές του 20ου αιώνα. Ωστόσο μετά από 120 χρόνια το αυτοκίνητο έγινε ηλεκτρικό με πολλά βοηθήματα για το σύγχρονο οδηγό.

Εταιρείες όπως η Τεσλα έφτιαξαν αυτοκίνητα που κινούνται με ρεύμα και σχεδόν δεν έχουν καθόλου ρύπους. Άρα είναι φιλικά στο περιβάλλον.

Τα αυτοκίνητα αυτά διευκολύνουν την οδήγηση καθώς δίνουν στον οδηγό πάρα πολλές πληροφορίες. Μέσω των προγραμμάτων που έχουν εμποδίζουν τα καθημερινά ατυχήματα από το να συμβούν. Υποστηρίζουν και αυτόνομη οδήγηση χωρίς τον οδηγό υπό συνθήκες βέβαια.

Από την άλλη πλευρά δεν έχουν μεγάλη αυτονομία και τα μακρινά ταξίδια θέλουν στάσεις για φόρτιση, που αυτό στην πορεία θα φτιαχτεί. Επίσης το λογισμικό των αυτοκινήτων αυτών καταγράφει τα πάντα με μικροκάμερες πράγμα που περιορίζει τις ελευθερίες μας. Τέλος εάν το λογισμικό χαλάσει μπορεί να προκληθεί και ατύχημα.

Σίγουρα το ηλεκτρικό αυτοκίνητο είναι το μέλλον της αυτοκίνησης αρκεί να χρησιμοποιήσει μόνο τα καλά της τεχνολογίας αυτής.

Τρισδιάστατη εκτύπωση

Η τρισδιάστατη εκτύπωση (3d printing), ή αλλιώς προσθετική κατασκευή, θεωρείται ως η σημαντικότερη τεχνολογία των τελευταίων ετών

παγκοσμίως. Καποιοι θεωρούν πως μια τέτοια δήλωση είναι αλήθεια. Άλλοι πιστεύουν ότι αυτή είναι μια εντύπωση λανθασμένη ως αποτέλεσμα της διογκωμένης δημοσιότητας. Σίγουρα είναι κάτι καινούργιο και συναρπαστικό. Η 3D εκτύπωση είναι μια προηγμένη τεχνολογία ή καλύτερα διαδικασία, η οποία καθιστά δυνατή τη δημιουργία αντικειμένων μέσω πολλαπλών αλληπάλληλων στρώσεων υλικού, συνήθως πολύ μικρότερων του ενός χιλιοστού. Το αποτέλεσμα που μας προσφέρει είναι άριστο σε πολύ λιγότερο χρόνο και με εξαιρετικά μικρότερο κόστος συγκρίνοντας τη με τις συνηθισμένες κατασκευαστικές μεθόδους.

Τεχνητή Νοημοσύνη

Λίγα λόγια για την τεχνητή νοημοσύνη. Στην περίπτωση του COVID-19 η τεχνητή νοημοσύνη έχει χρησιμοποιηθεί σε συσκευές θερμικής απεικόνισης σε αεροδρόμια, νοσοκομεία και αλλού. Στην ιατρική η τεχνητή νοημοσύνη μπορεί να συμβάλει στην αποτελεσματική διάγνωση του κορονοϊού μέσω της χρήσης αλγορίθμων που μελετούν υπολογιστικές τομογραφίες θώρακα. Μπορεί επίσης να βοηθήσει στην παρακολούθηση της εξάπλωσης του ιού μέσω της παροχής δεδομένων.

Με έμπνευση και ευαισθησία: Μαθητές κατασκευάζουν έξυπνη συσκευή για τυφλούς

Παράδειγμα προς μίμηση αποτελούν εννέα μαθητές Γυμνασίου που με όραμα και ευαισθησία για τις ανάγκες των συνανθρώπων μας εμπνεύστηκαν μια συσκευή που θα «διαβάζει» τις ετικέτες των προϊόντων στα σούπερ μάρκετ βοηθώντας τυφλούς πολίτες στα ψώνια τους.

Η συσκευή φιλοδοξεί να βοηθά τους τυφλούς στα ψώνια τους βελτιώνοντας την καθημερινότητά τους αισθητά και πρόκειται να την κατασκευάσουν οι μαθητές του Γυμνασίου Μούδρου «Αργύριος Μοσχίδης». Ήδη, οι εννέα μαθητές της Γ' Γυμνασίου και τρεις εκπαιδευτικοί κατάφεραν μέσα στην πανδημία να δημιουργήσουν μια εικονική επιχείρηση για να κατασκευάσουν την πρώτη Smart Vision συσκευή.

«Το προϊόν μας Smart Vision θα βοηθά τυφλούς και άτομα με σοβαρά προβλήματα όρασης στις καθημερινές αγορές τους. Πρόκειται για μία συσκευή, η οποία αναγνωρίζει ετικέτες προϊόντων στο σούπερ μάρκετ και θα "διαβάσει" τις βασικές πληροφορίες της ετικέτας, όπως η ημερομηνία λήξης, στον χρήστη. Στην ουσία θα φωτογραφίζει την ετικέτα, θα την αποτυπώνει στη μνήμη της και θα ενημερώνει στη συνέχεια ηχητικά το χρήστη για τα γραφόμενα της ετικέτας. Η λειτουργία της συσκευής μας βασίζεται στην ρομποτική και στην τεχνητή νοημοσύνη, τεχνολογίες οι οποίες βρίσκονται στο επίκεντρο των εξελίξεων. Τα κύρια συστατικά της συσκευής μας είναι μία πλακέτα ρομποτικής, μία κάμερα και ακουστικά.

Μία επίσκεψη ενός ατόμου με προβλήματα όρασης στο σχολείο πριν από δύο χρόνια ήταν αρκετή για να δώσει έμπνευση στους μαθητές να ξεκινήσουν την προσπάθειά τους.

Αληθινή μαρτυρία από τη γιαγιά μου την Καίτη που ζει στον Βόλο:

Τον Αύγουστο του 1944

βομβάρδισαν οι Γερμανοί το λιμάνι του Βόλου. Οι γονείς μου κατέβηκαν μαζί με το νεογέννητο αδερφό μου στο υπόγειο του σπιτιού.

Εκεί περίμεναν φοβισμένοι γεμάτοι αγωνία και προσεύχονταν στο Θεό να τους γλυτώσει. Εκείνη τη στιγμή μπήκε μέσα στο υπόγειο ένα τεράστιο βλημα, και σφηνώθηκε στο χώμα χωρίς να εκραγεί.

Από τον πολύ θόρυβο οι γονείς μου δεν άκουγαν καθόλου αλλά ήταν χαρούμενοι που δεν σκοτώθηκε κανείς από αυτούς και όλοι δόξασαν τον μεγαλοδύναμο.

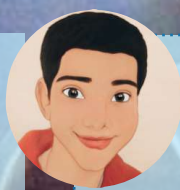

Πληροφορίες που μας έδωσε ο παππούς μας ,για τα χρόνια της κατοχής που έζησε.

Μας αναφέρει ότι ο θάνατος κυριαρχούσε σε κάθε οικογένεια. Ή κάποιος θα έλειπε στο μέτωπο, ή θα είχε πεθάνει από πείνα και κακουχίες.

Πολλές μανάδες μεγάλωσαν μόνες τους τα ορφانا παιδιά τους,τα οποία δεν πήγαιναν ούτε καν σχολείο για να βοηθήσουν την οικογένειά τους. Πολλά τραυματίζονταν από χειροβομβίδες. Ετσι τραυματίστηκε και ο Γ. Μπλουκας σε ηλικία 8 ετών, χάνοντας το ένα μάτι του από χειροβομβίδα που ήταν πεταμένη σε χωράφι.

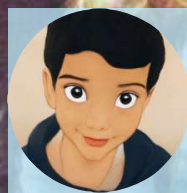
Ο ίδιος μας λέει ότι όσα παιδιά πήγαιναν στο σχολείο, δεν είχανε ούτε τετράδια, ούτε μολύβια.Γραφανε πάνω σε μαυροπίνακα με κιμωλία. Πολλες φορές, για να βρουν μολύβια, πήγαιναν ψωμί και άλλα αγαθά στους στρατιώτες των κατακτητών και μόνο τότε εκείνοι τους έδιναν.Οι κατακτητές μας λέει,καιγανε σπίτια, σταύλους, ακόμα και εκκλησιες.Ετσι έκαψαν και την εκκλησία στο χωριό μας, στην Παππα Φθιώτιδας. Ο φόβος μας λέει κυριαρχούσε παντού !!!

Ο παππούς της μητέρας μου, Χαράλαμπος Αργυριάδης πολέμησε στο Αλβανικό μέτωπο. Έπαθε κρουοπαγήματα. Όπως και πολλοί άλλοι στρατιώτες. Όταν επέστρεψε στο χωριό του, έπρεπε να περάσει από σιδηροδρομικές γραμμές πάνω από μια γαλαρία (γέφυρα).

Εκείνη τη στιγμή έρχονταν το τρένο από Αθήνα. Ο παππούς κουρασμένος καθώς ήταν και με πολύ αδύναμα πόδια, γλίστρησε και έπεσε. Το ένα του πόδι σφήνωσε στις γραμμές. Το τρένο σφύριξε και αυτός ήταν καθηλωμένος εκεί. Έβλεπε το σπίτι του στα 300 μέτρα, τον περίμενε η γιαγιά και τα δύο από τα τέσσερα παιδιά του που είχαν γεννηθεί.. (Το ένα ήταν ο παππούς μου)

Προσευχήθηκε στην Παναγία και στην Αγία Βαρβάρα, προστάτιδα του χωριού μας. Και τράβηξε με δύναμη το πόδι του. Έπεσε δίπλα στις ράγες, το τρένο πέρασε και με την βοήθεια κάποιων συγχωριανών του έφτασε στο σπίτι του. Την ιστορία αυτή την έλεγε πολύ συχνά στην μαμά μου όταν ήταν μικρή. Το κράτος του έδωσε και το παράσημα «*τραυματίας πολέμου 1940-41*» που το χάρισε στη μαμά μου και το έχουμε ενθύμιο.

Αφιέρωμα για την 28η Οκτωβρίου!
Μαρτυρία από τη γιαγιά μου την Ελένη για τον πόλεμο του 40:

-Γιαγιά έχεις καμία ιστορία απ'ο τον πόλεμο;

-Ναι έχω! Ο πατέρας μου ζούσε σε ένα χωριό στον νομό Λαρίσης όπου εισέβαλαν οι Γερμανοί και πήραν ένα χωριανό του. Ο πατέρας μόλις τους είδε αμέσως κρύφτηκε σε ένα φουντωτό δέντρο. Μόλις οι Γερμανοί έφυγαν, η αδερφή και η θεία του τον έταξαν στην Ζωοδόχο Πηγή στο Κριτισλαρι, όταν πήγαιναν στηνεκκλησία τον είδαν μπροστά τους. Τώρα η γιαγιά μου λέει για τον πατέρα της νύφης της που πολέμησε στο μέτωπο εναντίον Ιταλών και Γερμανών. Μία μέρα που πολεμούσαν στο πεδίο μάχης βγήκε ο Άγιος Γεώργιος και τους είπε ότι ο πόλεμος τελειώνει τώρα.

ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΜΑΘΗΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ ΠΟΥ ΕΖΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

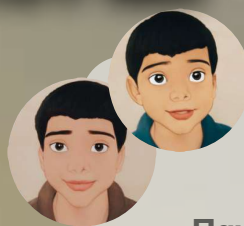
Μία μαρτυρία του προπαππου μας ταγματάρχη **Ιωαννη Γ.Μπλούκα**, ο

οποίος πολέμησε στο πλευρό του ήρωα **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΑΣΚΑΚΗ** στην μάχη του Φαλήρου το 1827 (έχοντας ο ίδιος τραυματιστεί).

Αναφέρει ότι Τούρκοι με άλογα σκότωσαν τον ΗΡΩΑ και ότι δεν τον πρόδωσαν όπως λένε οι Έλληνες, με την βοήθεια τάχα του Κίτσου Τζαβέλα!!

Η ακριβής μαρτυρία του υπάρχει στο βιβλίο του Γ.Θεμ.Χαρίτου "Ο Θάνατος του Γεωργ.Καραϊσκάκη" και έχει ως εξής:"

"Ημην πληγωμένος και αυτόπτης μάρτυς του τραύματος του Καραϊσκού, όπου ιππείς τίνες Οθωμανοί υπό πλινθοτοίχου των Αμπελώνων, ετουφέκισαν και βλασφήμουν όσο λένουν ότι διά συμβουλής του Κίτσου Τζαβέλα τον επυροβόλησαν Έλληνες. Ψέμα αισχρότατον!!!!

Θα σας πούμε λίγα λόγια για τον πρόγονο μας τον **Γεράσιμο Παγώνη ή**

Παγωνόπουλος. Γεννηθηκε στη Μεγάλη Μαντίνεια Αβίας το 1790.Το όνομα του πριν να γίνει αρχιεπίσκοπος ήταν Γεώργιος Παγώνης. Πατερας του ήταν ο Αντώνιος Παγώνης και μητέρα του η Αναστασία. Ηταν καλή οικογένεια. Ειχε τέσσερα αδέλφια. Τρία αγόρια κι ένα κορίτσια, τα οποία αγωνίστηκαν και τα τέσσερα στη μάχη του 1821. Ο ίδιος ήταν γραμματέας του Πετρομπέη Μαυρομιχάλη όταν ξεκίνησε η επανάσταση του 1821 .Το 1852 χειροτονήθηκε επίσκοπος Άργους. Πέθανε στις 30 Μαρτίου 1867 στην Αθήνα από σοβαρή ασθένεια σε ηλικία 77 ετών.Μετά το θάνατο του δόθηκε ο τίτλος του αγωνιστή Β τάξεως δηλαδή αντιστρατήγου. Αυτός ήταν ο πρόγονός μας.

Θα σας πω λίγα λόγια για τον πρόγονο του ξαδέλφου μου.

Ο **Γρηγόρης Λιακατάς** ήταν ο μεγάλος γιος του Θύμιου Λιακατά, τα άλλα αδέλφια του ήταν, ο Μήτρος, ο Σωτήρης,ο Κώστας και η πολυτραγουδισμένη για την ομορφιά της Δέσπω, που με την βία την πήρε ο Αλή πασας στο χαρέμι του.

Γεννήθηκε γύρω το 1799, κατά άλλους στον Ασπροπόταμο κατά άλλους στο Ξηρόμερο.

Ο Θύμιος Λιακατάς ξεκαλοκαίριαζε στα βουνά των Τζουμέρκων και ξεκαλοκαίριαζε στο Καρβασαρά. Γύρω στο 1820 ο Αλή πασάς αρπάζει την κόρη του, την πανέμορφη Δέσπω και για να εξευμενίσει την οικογένεια του διορίζει τον Γρηγόρη Λιακατά αρματολό στο Κλείνοβο του Ασπροποτάμου, που ανήκε στο αρματολίκι του Ν. Στουρνάρη.

Η επανάσταση στην επαρχία Ασπροποτάμου ξεκίνησε στις Ιουλίου του 1821 από τους οπλαρχηγούς, Γρηγόρης Λιακατάς, Ν. Στουρνάρη και τον Γιωργάκη Βελή από τα Άγραφα.

Έπειτα από την μάχη του Κόρμπου που έγινε στις 5 Αυγούστου του 1823 ο Γ. Λιακατάς άφησε τον Ασπροπόταμο αφήνοντας αντικαταστάτη του τον αδερφό του Μήτρο Λιακάτα και κατέβηκε στο Μεσολόγγι για να μπορέσει να προσφέρει περισσότερες υπηρεσίες στη πατρίδα, από την μία πλευρά, αλλά για να βρίσκεται κοντά στην οικογένεια του από την άλλη, η οποία βρισκόταν στην Κεφαλονιά από τον περασμένο Μάρτιο.

Το 1824 μαζί με τον πεθερό του ξανανέβηκαν στον Ασπροποταμο για να ξαναφύγουν την άνοιξη του ίδιου χρόνου και να μην επιστρέψουν ποτέ, διότι και οι δύο αργότερα θα πέσουν μαχόμενοι για τις ανάγκες του έθνους.

Στην πολιορκία του Μεσολογγίου και σε μία από τις επιθέσεις του Κιουταχή ο Γρηγόρης

Η Μαγνησία στην επανάσταση του 1821

Ρήγας Βελεστινλής

Άνθιμος Γαζής

2021

Νεοελληνικός Διαφωτισμός και Εκπαίδευση

Πολλοί Θεσσαλοί λόγιοι πρωτοστάτησαν στον Διαφωτισμό στην Ελλάδα το

1821. Ένας από αυτούς ήταν ο **Ρήγας**

Βελεστινλής. Ο Ρήγας γεννήθηκε στο

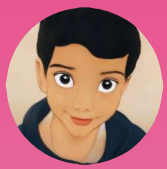
Βελεστίνο ή αλλιώς αρχαίες Φερές το 1757 από εύπορη οικογένεια. Το 1788 εγκαταστάθηκε στο Βουκουρέστι, όπου άρχισε να εργάζεται για την υλοποίηση του σχεδίου της ίδρυσης «Βαλκανικής Ομοσπονδίας» και της απελευθέρωσης του Γένους.

Στα τέλη του 18ου αιώνα τύπωσε τη Μεγάλη Χάρτα της Ελλάδος. Με τη οποία οραματίστηκε την δημιουργία ενός ομοσπονδιακού παμβαλκανικού κράτους που θα αντικαθιστούσε την Οθωμανική Αυτοκρατορία και στο οποίο οι Έλληνες θα έπαιζαν πρωταρχικό ρόλο.

Πίστευε ότι με τη διάδοση του Διαφωτισμού και την υπενθύμιση του αρχαίου ελληνικού κόσμου και τη βυζαντινή παράδοση, μέσα από τα δημοκρατικά ιδεώδη θα ξεσηκωνονταν οι υπόδουλοι. Οι κύριοι στόχοι του ήταν η ενδυνάμωση της εθνικής συνείδησης και η προετοιμασία της ένοπλης εξέγερσης για την αποτίναξη του οθωμανικού ζυγού.

Η Χάρτα του Ρήγα ή Χάρτα της Ελλάδος είναι μεγάλων διαστάσεων χάρτης που απεικονίζει τον ελλαδικό χώρο και την ευρύτερη περιοχή της Βαλκανικής χερσονήσου νότια του Δούναβη. Πρόκειται για ένα από τα πιο σημαντικά έργα του Νεοελληνικού Διαφωτισμού, έργο του Ρήγα Βελεστινλή

Ανθιμος Γαζής είναι ένα από τα σημαντικότερα πρόσωπα της ελληνικής επανάστασης. Γεννήθηκε στις Μηλιές του Πηλίου το 1764. Ο πατέρας του πέθανε όταν ο Άνθιμος ήταν τριών χρόνων και επηρεάστηκε πολύ ζωή του. Το κοσμικό του όνομα ήταν Αναστάσιος και το οικογενειακό του Γκάζαλης, που το μετέτρεψε σε Γαζής.

Σπούδασε γενέτειρά του, κοντά στον ιερομόναχο Ανθιμο Παπαπανταζή, στη Ζαγορά κοντά σε έναν εύπορο αλλά φιλάργυρο κληρικό και στην Κωνσταντινούπολη όπου χειροτονήθηκε αρχιμανδρίτης.

Το 1766 έγινε εφημέριος του ναού του Αγίου Γεωργίου της ελληνικής παροικίας στη Βιέννη της Αυστρίας. Από το 1799 έως το 1812 αναπτύξει ιδιαίτερη συγγραφή και εκδοτική δραστηριότητα εκδίδοντας έργα Ελλήνων και ξένων συγγραφέων μεταφρασμένα από τον ίδιο. Ξεχωρίζουν τα δικά του έργα, όπως η πεντατομή Ελληνική Βιβλιοθήκη (1807), η οποία περιλαμβάνει βιογραφίες αρχαίων συγγραφέων και το τριτομο Λεξικό της Αρχαίας Ελληνικής (1809) έως (1816). Το 1811 με απόδειξη του Κοραή εξέδωσε στη Βιέννη το περιοδικό Ερμής ο Λόγιος, το πιο αξιόλογο προεπαναστατικό έντυπο, όπου σχολίασε ο ίδιος φιλολογικά γεγονότα και της δημιουργίας πνευματικών ευρωπαϊκών κινημάτων. Ο ίδιος είχε την επιμέλεια του περιοδικού έως το 1814. Το περιοδικό συνέχισε κυκλοφορεί μέχρι το 1821.

Ο Γαζής πίστευε ότι μόνο με την πνευματική αφύπνιση των υποδούλων θα επιτυχανοταν η Επανάσταση. Ως άνθρωπος πνευματικής αναζήτησης, ο Γαζής επιθυμούσε να αναπτυχθεί το επίπεδο του εκπαιδευτικού συστήματος στην Ελλάδα. Το 1814 σε συνεργασία με τον Καποδίστρια και με άλλους σημαντικούς Έλληνες, ίδρυσε τη Φιλομουσική Εταιρεία (Βιέννης), πολιτιστική οργάνωση η οποία είχε ουσιαστικά πολιτική χροιά. Παράλληλα, ξεκίνησε την ανέγερση στην πατρίδα του προτύπου σχολείου, εστιασμένο στις φυσικές επιστήμες (βλ. Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών).

Καρπός των φιλελεύθερων αντιλήψεων των Γαζή, Κωνσταντά και Φιλίππιδη, υπήρξε η ίδρυση της Σχολής Μηλεών

Το 1817 έφτασε μέχρι την Οδησσό, προκειμένου να συλλέξει συνδρομές για τη Σχολή. Εκεί τον βρήκε ο Σκουφάς και του πρότεινε να γίνει μέλος της Φιλικής Εταιρείας. Ο Γαζής δίστασε και έτσι επέστρεψε στις Μηλιές, όπου, μαζί με τον Γρηγόριο Κωνσταντά, οργάνωσε τη Σχολή. Εκεί τον συνάντησε ο Ξανθός, ο οποίος κατάφερε να τον πείσει να μπει στην Εταιρεία. Ήταν ένας από τους σημαντικότερους παράγοντες της, καθώς συνέβαλε στην μύηση νέων μελών και συνεννοήθηκε με ντόπιους οπλαρχηγούς, έτσι ώστε να προετοιμάσει την επανάσταση. Υπήρξε ένας ίδιος συνδέσμου για τους Φιλικούς που βρισκόταν στη Ρωσία και στην Μολδαβία, και τους μνημένους στην Πελοπόννησο και στη Στερεά Ελλάδα.

Το Μάιο του 1821 κήρυξε την επανάσταση στη

Θεσσαλία και τη Μαγνησία και έβαλε μέρος σε όλες τις μετέπειτα μάχες στην περιοχή. Στις 7 Μαΐου το 1821 εξέδωσε τη διακήρυξη του με τίτλο "Προς τους λαούς της Ζαγορά, των Φορέων και της Αγυίας"

Μεταξύ των άλλων τονίζει τη σημασία του Ρήγα και της θυσίας του, ότι ο ίδιος ο Ρήγας της Θετταλομαγνησίας με

σκοπό να συντάξουν Σύνταγμα στα πρότυπα του δημοκρατικού συντάγματος του Ρήγα. Να συστησουν τη ΒΟΥΛΗ ΘΕΤΤΑΛΟΜΑΓΝΗΣΙΑΣ. Η Συνέλευση των επαναστατών προς τιμήν του Ρήγα συνεδρίασε στο Βελεστίνο στις 11 Μαΐου του 1821 και η συνέλευση ονομάστηκε "Βουλή Θετταλομαγνησίας". Πρόεδρος ήταν ο Άνθιμος Γαζής και γραμματέας ο Φίλιππος Ιωάννου, ο μετέπειτα καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Επρόκειτο μία τοπική κυβέρνηση που δεν πρόβαλε να λειτουργήσει λόγω της επιδρομής των Τούρκων.

Μετά την αποτυχία της Επανάστασης στη Θεσσαλία κατέφυγε στο Νότο και διορίστηκε μέλος του Αρείου Πάγου. Συμμετέχει στις πρώτες ενθοσυνελεύσεις ως εκπρόσωπος της Θεσσαλίας (Α' Ενθοσυνέλευση Επίδαυρου, Β' Ενθοσυνέλευση Άστρους και Τροιζήνας), αλλά ύστερα έγινε σχολάρχης στην Τήνο και τη Σύρο, όπου πέθανε το 1828 σε ηλικία 70 ετών.

Πληροφορίες από τη Βικιπαίδεια

Στις 3 Μαρτίου 2021 και τοπική ώρα 12:16 έλαβε χώρα ένας σεισμός μεγέθους 6.3 βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ στην περιοχή της Ελασσόνας. Τον νιώσαμε και φοβήθηκα πάρα πολύ. Το σχολείο, η ντουλάπες κουνιόταν. Πήγαμε στο προαύλιο αργά και προσεχτικά.
Ευτυχώς κανείς δεν τραυματίστηκε. Είμαστε όλοι μια χαρά.
Ήταν μια κακή μέρα

Θυμάμαι όταν έγινε ο σεισμός λίγο φοβηθήκα στην αρχή, αλλά μετά μου φάνηκε σαν παιχνίδι γιατί ήμασταν όλοι μαζί με τους συμμαθητές και τον δάσκαλό μας στην τάξη.

Μπήκαμε όλοι κάτω από τα θρανία και όταν σταμάτησε ο σεισμός βγήκαμε από την τάξη σιγά σιγά και κατεβήκαμε στην αυλή.

Όταν πήγαμε στην αυλή του σχολείου που ήμασταν ασφαλείς, σκεφτόμουν τους γονείς μου που ήταν στις δουλειές τους και τον αδελφό μου που ήταν στο σχολείο του.

Ανυπομονούσα να έρθουν οι γονείς μου και να με πάρουν.

Θυμάμαι την ώρα του σεισμού κάναμε μάθημα με την κυρία Πόπη. Στην αρχή νόμιζα ότι κάποιος μας κουνούσε το θρανίο, όταν όμως είδα να κουνιέται η ντουλάπα και να κάνει θόρυβο, τότε με έκοψε κρύος ιδρώτας και τρόμαξα πολύ!!

Αμέσως όλα τα παιδιά μπήκαμε κάτω από τα θρανία μας και περιμέναμε να σταματήσει.

Ο σεισμός ήταν μεγάλης διάρκειας και αρκετά δυνατός. Όταν επιτέλους σταμάτησε, οι δάσκαλοί μας έβγαλαν με ηρεμία στο προαύλιο.

Αυτήν τη μέρα δεν θα την ξεχάσω ποτέ!!

Ούτε όμως και τους δυνατούς μετασεισμούς στη συνέχεια!!

Την ώρα που έγινε ο σεισμός ήμασταν στο σχολείο και κάναμε Αγγλικά με την κυρία Πόπη. Στην αρχή νόμιζα ότι ζαλιζόμουν αλλά μετά κατάλαβα ότι ήταν σεισμός. Όλα τα πράγματα πήγαιναν πέρα δώθε. Φοβηθήκα πάρα πολύ. Αλλά μας ηρέμησε η κυρία Πόπη κι ο δάσκαλός μας που βρισκόταν έξω από την πόρτα και μας βγάλανε με σειρά στο προαύλιο. Ήταν τρομαχτικό.

Όταν έγινε σεισμός κάναμε μάθημα αγγλικά με την κυρία Πόπη. Τρόμαξα πάρα πολύ. Μπήκαμε κάτω από τα θρανία με ηρεμία όπως μας έλεγαν η κυρία Πόπη και ο δάσκαλος. Φοβήθηκα για μένα και τον αδελφό μου αλλά σκεφτόμουν και τη μαμά μου με τη μπέμπα μας αν θα ήταν καλά. Ευτυχώς οι δάσκαλοι μας έβγαλαν έξω με ηρεμία. Τελικά θα πρέπει να μάθουμε να ζούμε με τους σεισμούς γιατί η Ελλάδα μας είναι η πιο σεισμογενής χώρα στην Ευρώπη, όπως μάθαμε στην γεωγραφία.

Ως "σεισμολόγος" της τάξης έχω να δώσω τις ακόλουθες συμβουλές:

Αν βρισκόμαστε στο σχολείο μπαίνουμε κάτω από το θρανίο μας.
Όταν τελειώσει ο σεισμός βγαίνουμε ψύχραιμα στο προαύλιο του σχολείου στο σημείο συγκέντρωσης που έχει προκαθοριστεί.

Αν είστε σπίτι μπαίνουμε κάτω του από ένα γερό τραπέζι.

Δεν χρησιμοποιούμε ποτέ ανελκυστήρα και κατεβαίνουμε από τις σκάλες..

Αν βρισκόμαστε έξω δεν στεκόμαστε κάτω από μπαλκόνια ή δίπλα σε κτίρια.
Επιδιώκουμε να βρισκόμαστε σε ανοιχτό χώρο, δεν αγγίζουμε πεσμένα καλώδια.

Πάνω απ' όλα: Μένουμε ψυχραιμοί!

Προετοιμάσου από τώρα για το Σεισμό

Πριν το σεισμό:

✓ **Επισημάνετε** επικινδυνότητες και προστάξτε να τις **άρετε**.

Συζητήστε με τα μέλη της οικογένειάς σου **Ποιος είναι ο πιο κοντινός, ανοιχτός, ΑΣΦΑΛΗΣ χώρος?**

Εφοδιάσου ΜΕ ΕΙΔΗ ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

Φαρμακείο
φαρμάκων
πρώτης ανάγκης
φάρμακο...

Προετοιμάσου...

Κατά τη διάρκεια του σεισμού:

Μείνε ψύχραιμος, μόλις έσσι θα καταφέρεις να αντιδράσεις σωστά.

Σκύψε και **καλύψου** κάτω από ένα **χερό ξύλινο** **Τραπέζι** και **Κράτησε** με τα **ΧΕΡΙΑ** σου το **Πόδι** του!

Σκύψε στο **μέσον** του **σωματίου** και **ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΕ** με τα **χέρια** το **κεφάλι** και τον **αυχένα** σου...

Μείνε στο χώρο σου! Σκύψε! Καλύψου! Κράτησόν!

Προστάτευσε τον εαυτό σου...

Βγείτε απ' το κτίριο κατεβαίνοντας τα σκάλα!

ΟΚΙ ΑΠ' ΤΟ ΑΣΑΝΣΕΡ.

Κατάφυγε στον προετοιμασμένο ανοιχτό, πανταίως ασφαλή χώρο, μακριά από προσώμους κτιρίων.

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΣΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΕΙΣΜΟ, ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ!

Εφάρμοσε το προσεισμικό σχέδιό σου...

www.oasp.gr

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ & ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
Σόφου 52, Ν. Ψυχικό 154 51Τηλ.: 210 67 28 000, Fax: 210 67 79 561
e-mail: info@oasp.gr, www.oasp.gr

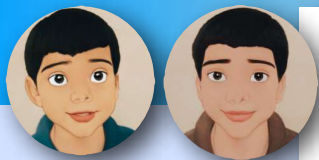
Ο.Α.Σ.Π.
Οργανισμός Αντισεισμικού Σχεδιασμού & Προστασίας

Συνέντευξη

με την

**Υφυπουργό
Παιδείας**

κ. Ζέτα Μάκρη

Στην διάρκεια της τηλεεκπαίδευσης και με τα σχολεία κλειστά πήραμε την πρωτοβουλιά να στείλουμε στην Υφυπουργό Παιδείας, κυρία Ζέτα Μακρή τις παρακάτω ερωτήσεις. Πρόθυμα δεχτηκε να μας απαντήσει και να μας παραχωρήσει συνέντευξη. Την ευχαριστούμε θερμά!

Πείτε μας μερικά λόγια για την ζωή σας πριν ασχοληθείτε με την πολιτική.

Έχω γεννηθεί στη Θεσσαλονίκη αλλά έχω μεγαλώσει στο Βόλο, όπου και πήγα σχολείο. Τελείωσα την Ελληνο-Γαλλική Σχολή Βόλου «Άγιος Ιωσήφ».

Έχω σπουδάσει στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών από την οποία αποφοίτησα με άριστα.

Μετά συνέχισα τις σπουδές μου στο ευρωπαϊκό και κοινοτικό δίκαιο στο Πανεπιστήμιο Cambridge, στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Είμαι δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω και μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Βόλου.

Έχω έντονη κοινωνική, εθελοντική και φιλανθρωπική δράση. Έχω ασχοληθεί με θέματα, που αφορούν στην βελτίωση της ποιότητας ζωής των γυναικών, στην βία κατά των γυναικών, στα ανθρώπινα δικαιώματα.

Υπήρξα ιδρυτικό μέλος των Φίλων του Γενικού Αχιλλοπούλειου Νοσοκομείου Βόλου, μέλος του Σοροπτιμιστικού Ομίλου Βόλου «ΘΕΤΙΣ», ενώ είμαι η συντονίστρια του παραρτήματος Βόλου του Πανελλήνιου Αθλητικού Σωματείου «Καλλιπάτειρα».

Έχω δύο γιους, τον Μιχάλη Θεοφίλου - Μακρή, Μηχανολόγο Μηχανικό, και τον Κωνσταντίνο Θεοφίλου - Μακρή, Χημικό Μηχανικό - Οικονομολόγο, μία εγγονή και έναν νεογέννητο εγγονό.

Θέλαμε να μας πείτε λίγα λόγια για το πότε καταλάβατε ότι θέλετε να ασχοληθείτε με την πολιτική και τα κοινά.

Από τα σχολικά χρόνια κατάλαβα ότι μου αρέσει να ασχολούμαι με τα κοινά, τους αγώνες και τις διεκδικήσεις για ένα καλύτερο αύριο, για μια δίκαιη και δημοκρατική κοινωνία, για έναν ασφαλή και ελεύθερο κόσμο.

Κατά τη διάρκεια, όμως, της φοιτητικής μου ζωής δραστηριοποιήθηκα πιο συστηματικά και στοχευμένα μέσω της φοιτητικής πολιτικής παράταξης, της οποίας ήμουν μέλος.

Από κει και πέρα, ήμουν σίγουρη ότι ήθελα να ακολουθήσω το δρόμο της πολιτικής και να προσφέρω τόσο στην τοπική κοινωνία της Μαγνησίας αλλά και, γενικότερα, στη χώρα μου, από όποια θέση και με όποιο τρόπο θα μπορούσα να είμαι χρήσιμη.

Θα θέλαμε να μας μιλήσετε για το έργο σας στην πολιτική, για να το γνωρίσουμε καλύτερα.

Αυτή σας η ερώτηση είναι μια πρώτης τάξεως ευκαιρία, για να μιλήσουμε με έννοιες, που συναντάτε στο μάθημα της Κοινωνικής και Πολιτικής Αγωγής. Θα δείτε ότι μέσα στα βιβλία σας υπάρχουν πολλές, χρήσιμες και ενδιαφέρουσες πληροφορίες, που θα σας βοηθήσουν να κατανοήσετε το πώς λειτουργεί το πολιτειακό σύστημα, ποια είναι η δομή του και οι αξίες, που το διέπουν.

Θα σας αναφέρω κάποιους από τους σταθμούς της πορείας μου, που με οδήγησαν στη θέση, που βρίσκομαι σήμερα, της Υφυπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, αρμόδιας για θέματα Πρωτοβάθμιας – Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και Ειδικής Αγωγής.

Από την αρχή της επαγγελματικής μου σταδιοδρομίας ανέπτυξα έντονη δράση και εκλεγόμουν συνεχώς, και μάλιστα πρώτη σε ψήφους, σύμβουλος της Διοίκησης του Δικηγορικού Συλλόγου Βόλου.

Διετέλεσα Γραμματέας του Δικηγορικού Συλλόγου Βόλου κατά την τριετία 1996 – 1999.

Στις Βουλευτικές εκλογές του 2000, πολιτεύτηκα, για πρώτη φορά, και εξελέγην βουλευτής Μαγνησίας, με την Νέα Δημοκρατία.

Κατά την περίοδο 2004-2007, διετέλεσα Πρόεδρος της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης. Παράλληλα, υπήρξα μέλος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής.

Επανεξελέγην στις βουλευτικές εκλογές του 2004, ορκίστηκα βουλευτής τον Απρίλιο του 2013 και επανεξελέγην το 2019.

Συμμετείχα, στις αυτοδιοικητικές εκλογές του Νοεμβρίου του 2010 στο Δήμο Βόλου ως επικεφαλής του Συνδυασμού ΝΕΟΣ ΔΗΜΟΣ, ΝΕΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ και από την 1η Ιανουαρίου 2011 ήμουν επικεφαλής της μείζονος Μειοψηφίας στο Δήμο Βόλου.

Διετέλεσα, επίσης, Γενική Γραμματέας Ισότητας των Φύλων από τον Αύγουστο του 2012 έως τον Μάρτιο του 2013.

Έχω διατελέσει Υφυπουργός Υγείας από τον Ιούνιο του 2013 μέχρι τον Ιούνιο του 2014.

Τον Απρίλιο του 2015, εξελέγην Πρόεδρος του διακομματικού και πανελληνίου Συνδέσμου Γυναικών Ελλάδος, θέση στην οποία παρέμεινα για τρία χρόνια. Παράλληλα, την ίδια χρονιά, ορίσθηκα Γενική Γραμματέας του ΔΣ του Ιδρύματος Δημοκρατίας «Κωνσταντίνος Καραμανλής».

Τον Ιούλιο του 2019, εξελέγην Πρόεδρος της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Περιφερειών και Πρόεδρος της Υποεπιτροπής Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών του Ελληνικού Κοινοβουλίου, ενώ ήμουν μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων και της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Ακόμη, από τον Ιούλιο έως τον Δεκέμβριο του 2019, συμμετείχα ως μέλος, στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος.

Επίσης, ήμουν Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Φιλίας Ελλάδας - Μεξικού και Μέλος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Φιλίας Ελλάδας – Ιαπωνίας.

Από τις 5 Ιανουαρίου 2021, είμαι Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, αρμόδια για

θέματα πρωτοβάθμιας και

δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καθώς και ειδικής εκπαίδευσης και αγωγής.

Φυσικά θα θέλαμε την άποψή σας για την πανδημία του κοροναϊού και πώς πιστεύετε ότι θα πάνε τα πράγματα.

Αισθάνομαι την ανησυχία σας και την ανυπομονησία σας, όμως είμαι σίγουρη ότι έχουμε μπει πια στην τελική ευθεία.

Μετά από τόσους μήνες απαγορεύσεων και περιορισμών, που επέβαλε σε όλον τον κόσμο η υγειονομική κρίση, πλησιάζουμε στην ώρα, που θα μπορέσουμε να συνεχίσουμε τις αγαπημένες μας συνήθειες και δραστηριότητες μαζί με τα αγαπημένα μας πρόσωπα.

Το εμβόλιο για τον κορονοϊό είναι ένα τεράστιο επιστημονικό επίτευγμα, μια επιτυχία της ιατρικής κοινότητας, ένα δώρο στον άνθρωπο.

Με τους εμβολιασμούς, λοιπόν, θα θωρακιστούμε απέναντι στη νόσο και θα καταφέρουμε να επιστρέψουμε στην κανονικότητα, που είχαμε πριν εμφανιστεί η πανδημία.

Συνέντευξη με την Υφυπουργό Παιδείας κ. Ζέτα Μάκρη

Αφού είστε υφυπουργός παιδείας δε θα ξεχνούσαμε να σας ρωτήσουμε για το πιο σημαντικό πράγμα για μας τους μαθητές. Πότε θα ανοίξουν τα σχολεία που τόσο πολύ μας έχουν λείψει και με ποιον τρόπο.

Το ξέρω ότι αυτή η ερώτηση απασχολεί πολύ όλα τα παιδιά, τους συμμαθητές σας, τους φίλους σας, τους γονείς και τους δασκάλους σας.

Πιστεύω ότι το άνοιγμα των δημοτικών είναι πολύ κοντά!

Ελπίζω ότι όλα θα κυλήσουν ομαλά και θα μπορέσετε και σεις να επιστρέψετε με ασφάλεια στο σχολείο μετά τις διακοπές του Πάσχα.

Είναι προτεραιότητα για το Υπουργείο Παιδείας, οι μαθητές να βρεθείτε σύντομα στα σχολεία, στο φυσικό σας περιβάλλον, δηλαδή, εκεί που θα συνεχίσετε τα μαθήματά σας, την επαφή σας με τους δασκάλους σας και τους συμμαθητές σας, τις εκπαιδευτικές σας δραστηριότητες.

Αυτή είναι η επιδίωξή μας, να ζήσετε και πάλι τη μαθησιακή διαδικασία στην τάξη. Για το λόγο αυτό είμαστε σε στενή επικοινωνία και συνεργασία με την επιτροπή των ειδικών και ακολουθούμε τις προτάσεις τους.

Έναν χρόνο τώρα, όλοι εσείς οι μαθητές του δημοτικού, αλλά και τα μεγαλύτερα παιδιά, του γυμνασίου και του λυκείου, έχετε φερθεί πολύ υπεύθυνα με την εφαρμογή των μέτρων προστασίας, όχι μόνο όταν βρισκόσασταν στα σχολεία αλλά και όσο καιρό κάνετε μαθήματα εξ αποστάσεως.

Είμαι πολύ υπερήφανη για εσάς, που από την πρώτη στιγμή καταλάβατε πόσο κρίσιμο και σημαντικό ήταν να φοράμε σωστά τη μάσκα, να τηρούμε τις αποστάσεις, να απολυμαίνουμε τα χέρια μας και να αποφεύγουμε να ερχόμαστε σε επαφή με τα αγαπημένα μας πρόσωπα για να προστατέψουμε και εκείνους αλλά και εμάς τους ίδιους.

Ξέρω ότι έχετε κουραστεί να είστε μέσα στο σπίτι, να μη μπορείτε ελεύθερα να παίξετε με όποιον θέλετε, να μην επιτρέπεται να πάτε στο πάρκο ή στις αγαπημένες σας αθλητικές δραστηριότητες.

Θα δείτε, όμως, ότι σε λίγο καιρό θα είμαστε πάλι ελεύθεροι να χαρούμε χωρίς περιορισμούς και απαγορεύσεις. Αρκεί να προσέξουμε λίγο ακόμα...

Μια τελευταία ερώτηση για να μην σας κουράζουμε άλλο; Πόσο δύσκολο είναι να είσαι πολιτικός και μάλιστα όταν το κόμμα που είστε είναι αυτό που εκλέχτηκε κι έχει την ευθύνη τόσο εκατομμυρίων πολιτών;

Θα μου επιτρέψετε να χρησιμοποιήσω μια διαφορετική λέξη αντί για τη λέξη «δύσκολο». Θα έλεγα ότι είναι απαιτητικό αλλά, ταυτόχρονα, είναι και ουσιαστικό, σημαντικό και απαραίτητο το λειτούργημα του πολιτικού.

Σίγουρα η ευθύνη απέναντι στους ανθρώπους είναι μεγάλη, το χρέος μας είναι να εξασφαλίζουμε με δημοκρατικό και αξιοκρατικό τρόπο την ευημερία, την προστασία, την πρόοδο των πολιτών κάθε ηλικίας, κάθε φύλου, κάθε χρώματος.

Αυτό επιδιώκουμε, μια ανοικτή κοινωνία χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς, που θα σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα, τη διαφορετικότητα, την ατομική και κοινωνική ελευθερία

Σας ευχαριστούμε θερμά που

μας κανατε την τιμή και αφιερώσατε χρόνο από τον πολύτιμο χρόνο σας για να απαντήσετε στις ερωτήσεις μας!

Βασίλη, Αργύρη, σας ευχαριστώ πολύ για τη συνέντευξη. Είστε άξιοι δημοσιογράφοι και οι ερωτήσεις σας ήταν πολύ εύστοχες!

Περιμένω με ανυπομονησία να μου στείλετε τα σχολικά περιοδικά σας, για να δω και γω μέσα από τον δικό σας καθρέφτη!

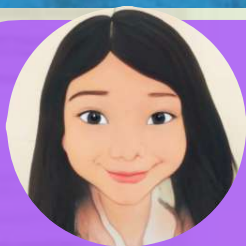
Εύχομαι μέσα από την καρδιά μου σε εσάς, στους συμμαθητές σας και στους δασκάλους σας να κάνετε πάντα τόσο ενδιαφέροντα πράγματα και να αναλαμβάνετε τόσο σημαντικές πρωτοβουλίες, όπως είναι η έκδοση ενός σχολικού εντύπου!

Αξίζουν πολλά μπράβο σε όλα τα παιδιά, τους δασκάλους και τη διεύθυνση του 8ου Δημοτικού Σχολείου Βόλου και ελπίζω και άλλα σχολεία να ακολουθήσουν το δικό σας παράδειγμα!

Σας εύχομαι καλή πρόοδο!

“Σίγουρα η ευθύνη απέναντι στους ανθρώπους είναι μεγάλη, το χρέος μας είναι να εξασφαλίζουμε με δημοκρατικό και αξιοκρατικό τρόπο την ευημερία, την προστασία, την πρόοδο των πολιτών κάθε ηλικίας, κάθε φύλου, κάθε χρώματος”

Πώς να ήταν το σχολείο τα παλιά τα χρόνια;

Ο παππούς μου μού είπε ότι τελείωσε και την 6η Γυμνασίου (σήμερα 3η Λυκείου). Τότε δηλαδή υπήρχε το δημοτικό (6 χρονιά) και το Γυμνάσιο (άλλα 6 χρόνια).

Τα Γυμνάσια ήταν αρρένων (δηλαδή μόνο για αγόρια) και θηλέων (δηλαδή μόνο για κορίτσια). Τα αγόρια φορούσαν το πηλήκιο δηλαδή ένα καπέλο που ήταν ξεχωριστό για κάθε σχολείο, ενώ τα κορίτσια φορούσαν ποδιές. Αυτό το καπέλο έπρεπε να το φοράνε και όταν κυκλοφορούσαν εκτός σχολείου αλλιώς άμα τους έβλεπαν οι καθηγητές τους χωρίς αυτό τους τιμωρούσαν.

Τα σχολεία τους δεν ήταν όπως σήμερα, αλλά ήταν παραπήγματα δηλαδή πρόχειρα κτίρια - κατασκευές. Τα θρανία τους ήταν ξύλινα και ενωμένα. Μαθαίνανε την καθαρεύουσα (όχι τη δημοτική όπως εμείς) που ήταν πολύ πιο δύσκολη. Έγραφαν με καλαμάρι και πένα στο Δημοτικό και με στυλό στο Γυμνάσιο, ενώ τα βιβλία τους τα αγόραζαν, συνήθως όμως επειδή δεν είχαν και τόσα χρήματα τα αγόραζαν μεταχειρισμένα από τα μεγαλύτερα παιδιά. Τέλος, οι καθηγητές και οι δάσκαλοι τους ήταν πάρα πολύ αυστηροί μαζί τους, τους τιμωρούσαν με διάφορους τρόπους ακόμα και με ξύλο (κυρίως χτυπώντας τους τα χέρια ή τα πόδια τους με μια βαριά ξύλινη βέργα)

Κουβεντιάζοντας με τους γονείς μου για τα μαθητικά τους χρόνια διαπίστωσα κάποιες διαφορές σε σχέση με το σήμερα. Αυτές μοιράζομαι μαζί σας...

Αυτό που μου έκανε εντύπωση ήταν η συμπεριφορά των παιδιών σε κάποιες καταστάσεις. Τα παιδιά μάθαιναν από τους γονείς τους να είναι ευγενικά με τους δασκάλους τους, τους συμμαθητές τους και να σέβονται τα μέσα που τους παρέχει το σχολείο (θρανία, καρέκλες και υπόλοιπος εξοπλισμός). Προσπαθούσαν να λύσουν τις διαφορές τους μεταξύ τους ή με τη βοήθεια των δασκάλων τους. Έτσι μάθαιναν να είναι υπεύθυνα, να μοιράζονται, να δέχονται τη διαφορετική άποψη και να μην ζητάνε να γίνεται πάντα το δικό τους.

Όταν ένας μαθητής ήταν λίγο ζωηρός, τον νουθετούσε ο δάσκαλος για να μάθει το σωστό. Τα παιδιά δεχόντουσαν την παρατήρηση αναγνωρίζοντας τα αγνά κίνητρα του δασκάλου. Υπήρχαν όμως και κάποιες φορές, που αυτό γινόταν με πιο σκληρό τρόπο όπως, τράβηγμα στο αυτί, χτύπημα της παλάμης με τον χάρακα, χαστούκια ή προσβάλλοντας το παιδί μπροστά στους συμμαθητές του.

Οι γονείς μου αγαπούσαν τους δασκάλους τους και τους θυμούνται με νοσταλγία. Τους δίδαξαν αξίες που αποτελούν εφόδιο για όλη τους

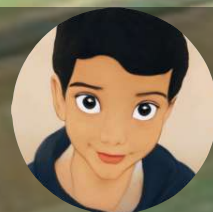
Πριν από 50 χρόνια το δημοτικό σχολείο, τα μαθήματα και οι δάσκαλοι δεν ήταν όπως στην εποχή μας. Οι μαθητές, αγόρια και κορίτσια φορούσαν μπλε πόδια και έκαναν μάθημα και το Σάββατο. Οι τάξεις είχαν πολλά παιδιά. Τα θρανία ήταν διαφορετικά οι μαθητές δύο δύο, ο ένας πίσω από τον άλλον.

Τα βιβλία ήταν αλλιώςίκα και οι μαθητές μάθαιναν την καθαρεύουσα, ελληνική γλώσσα με οξείες, περισπωμένες, δάσεις και ψιλές.

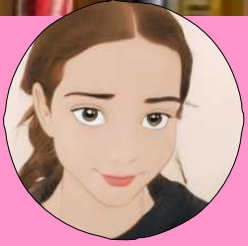
Ο δάσκαλος δίδασκε από την έδρα και οι μαθητές τον άκουγαν με σταυρωμένα χέρια.

Κανένας δεν μιλούσε, ούτε ρωτούσε! Η φασαρία τιμωρούνταν με ξύλο συνήθως όπως και η άδειαβασία και το ξύλο ήταν ομαδικό, γιατί θεωρούνταν ο τρόπος για να γίνεις καλός άνθρωπος.

Οι μαθητές φοβόντουσαν το δάσκαλο και τον σεβόντουσαν ενώ σήμερα τον εμπιστεύονται και τον βλέπουν σαν βοηθό και πρότυπο.

Βιβλιοπαρουσιάσεις

Ένα από τα βιβλία που διάβασα τα Χριστούγεννα είναι η **"Νινέτ" της Ζωρζ Σαρή** και το αγάπησα πολύ. Σας έγραψα μια μικρή περίληψη: όλοι μας θα θέλαμε να ζήσουμε στην Κωνσταντινούπολη, στην Οδησό, στην Αθήνα, στο Παρίσι, στο Σαίν Λουί της Σενεγάλης. Η Νινέτ αυτό έκανε. Είναι ένα ατίθασο κορίτσι, γεμάτο ερωτήματα και έχει σηκώσει μπαϊράκι από τη μέρα που γεννήθηκε. Η περιγραφή της ζωής της από μωρό, μέχρι και τη μέρα που παντρεύτηκε είναι υπέροχη

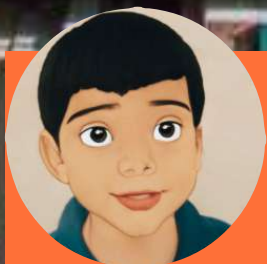
Ένα άλλο βιβλίο που διάβασα τα Χριστούγεννα είναι το **"Κοντά στις ράγιες" της Άλκης Ζέη**. Το βιβλίο μας μεταφέρει στην προεπαναστατική Ρωσία των τσάρων που ζει η ηρωίδα μας η Σάσα ή Κουκούτσι όπως τη φώναζε ο μπαμπάς της. Είναι ένα κορίτσι γεμάτο ερωτήματα που ξεφυτρώνουν σαν μανιταράκια από το κεφάλι της. Ο πατέρας της ή Σουσάμης όπως η Σάσα τον αποκαλεί είναι πρόθυμος να της απαντήσει στον λιγοστό χρόνο που έχει. Είναι ένας γιατρός που δεν διακρίνει τους άρρωστους σε πλούσιους και φτωχούς, ούτε Ρώσους και Πολωνούς ή Εβραίους... Μεγαλώνει με αυτές τις αξίες και υψώνει το ανάστημά της στην αδικία. Είναι ένα βιβλίο που πρέπει να διαβάσουμε όλοι μας, μικροί και μεγάλοι!

Παιδιά γειά σας, ένα από τα αγαπημένα μου βιβλία είναι **"Η μικρή Ζοζεφίνα" της Μαρίας Γκριπε**.

Είναι πολύ ευχάριστο και γεμάτο περιπέτειες βιβλίο. Η Ζοζεφίνα είναι η μικρή κόρη ενός παπά και επειδή οι μεγάλοι ήταν απασχολημένοι με τις δουλειές τους, δεν της πολύεδιναν σημασία.

Έτσι αποφασίζει μια μέρα να το σκάσει από το σπίτι της, παίρνοντας μαζί της το αγαπημένο της...

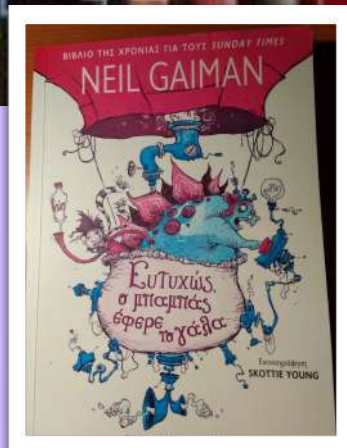

Το βιβλίο που διάβασα και μου άρεσε ήταν **"Το μικρό ξωτικό των Χριστουγέννων"**. Το βιβλίο αναφέρεται στον Φλοπ, ένα μικρό ξωτικό που ζει στην παγωμένη χώρα Μπέρρ. Ο αρχηγός των ξωτικών προσπαθεί με κάθε τρόπο να του βρει την κατάλληλη οικογένεια. Όταν του ανακοινώνει πως το επόμενο σπίτι που θα πάει είναι του Αγίου Βασίλη, ο Φλοπ δεν φαντάζεται ότι τον περιμένει μια υπέροχη περιπέτεια, αλλά και η πιο ζεστή αγκαλιά! Ήταν όλα υπέροχα.

Ευτυχώς ο μπαμπάς έφερε το γάλα, του Nel Gaiman. Είναι για έναν μπαμπά που πηγαίνει να αγοράσει το γάλα για το πρωινό των παιδιών του και βρίσκεται ξαφνικά σε μια άλλη διάσταση να αντιμετωπίζει, πειρατές, δεινόσαυρους, ηφαίστεια, βρικόλακες και εξωγήινους. Τελικά όμως καταφέρνει να πάει το γάλα στα παιδιά του για την ώρα του πρωινού. Είναι ένα ευχάριστο και αστείο μυθιστόρημα.

Τα μεγάλα ψέματα του μικρού Ερμή, του Άγγελου Αγγέλου και της Έμης Σίνη. Είναι ένα βιβλίο για ένα παιδί τον Ερμή που έλεγε πολλά ψέματα μέχρι που κάποια στιγμή ένα ψέμα του έγινε αληθινό και μπλέκει σε μια περιπέτεια απίστευτων διαστάσεων. Το βιβλίο είναι διασκεδαστικό και ανάλαφρο.

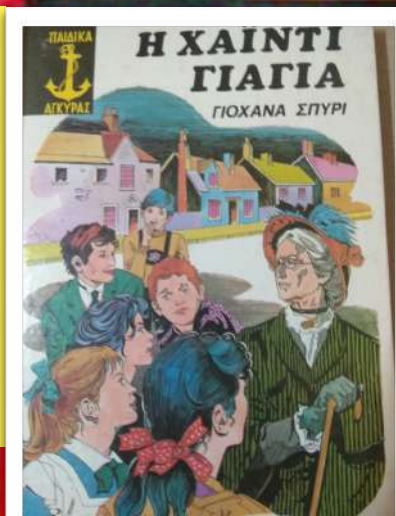
Το αγαπημένο μου βιβλίο είναι **Ο θησαυρός του Κυβερνήτη του Σπύρου Πετρουλάκη.** Είναι ένα βιβλίο που το διάβασα φέτος και είναι για μια παρέα παιδιών που ψάχνουν μέσα σε αρχαία κάστρα και θέατρα για μυθικούς θησαυρούς. Αυτό το κάνουν ακολουθώντας διάφορα αινίγματα

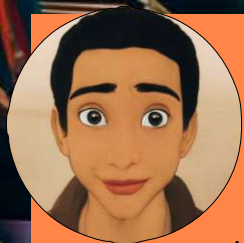

Ένα από τα αγαπημένα μου βιβλία είναι το μυθιστόρημα **"Η Χαιντι Γιαγιά".**

Μας διηγείται ότι η μικρή Χάιντι μεγάλωσε πια, έγινε μαμά και στο τέλος μια ευτυχισμένη τρυφερή και πόνοψυχη γιαγιά, που ακόμη και σε αυτή την ηλικία δε σταματά να βοηθάει και να αγαπά τους ανθρώπους που την έχουν ανάγκη.

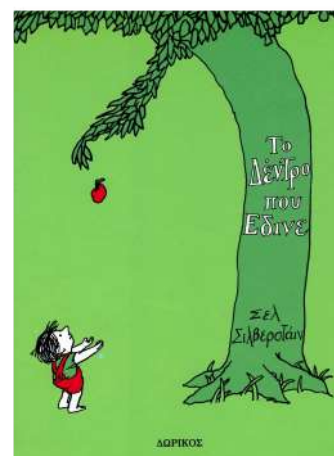
Είναι ένα ευχάριστο και συγκινητικό βιβλίο. Είμαι σίγουρη ότι θα σας αρέσει και θα σας ταξιδέψει σε αυτά τα όμορφα μέρη που έζησε η Χάιντι.

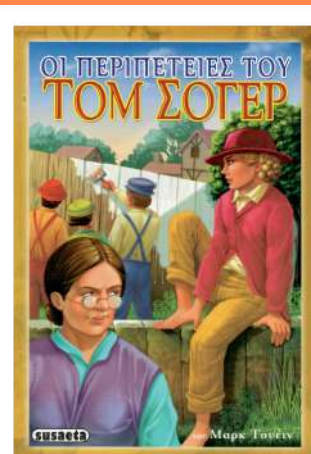

Γεια σας παιδιά. Το βιβλίο **"Το Δέντρο που έδινε"** του **Σελ Σιλβερστάιν** είναι το αγαπημένο μου, γιατί είναι πολύ συγκινητικό. Σκέφτομαι ότι το αγόρι είμαι εγώ και η μηλιά είναι η μαμά μου και ο μπαμπάς μου ή και ο παππούς και οι γιαγιάδες μου.

Σε αυτήν την ιστορία ήταν ένα δέντρο (μία μηλιά) που έδινε ό,τι είχε και δεν είχε σε ένα μικρό αγοράκι. Το αγοράκι αυτό από μικρό έπαιζε στα κλαδιά αυτής της μηλιάς. Η μηλιά του έλεγε συνέχεια έλα να μαζέψεις μήλα από τα κλαδιά μου και αυτός πήγαινε και η μηλιά ήταν ευτυχισμένη. Η μηλιά του έλεγε έλα να κάνεις κούνια στα κλαδιά μου και αυτός έκανε κούνια και η μηλιά ήταν ευτυχισμένη. Μετά από μερικά χρόνια αυτό το μικρό αγοράκι μεγάλωσε και δεν μπορούσε να παίξει άλλο με τη μηλιά. Τα χρόνια περνούσαν και η μηλιά έμενε κάποιες φορές μοναχή. Το αγόρι επειδή είχε μεγαλώσει πολύ και είχε βρει κοπέλα δεν περνούσε πολλές ώρες μαζί με την μηλιά...η συνέχεια στο μυθιστόρημα...

Ο Τομ Σόγερ, του Μαρκ Τουέην περνάει διάφορες περιπέτειες με τους φίλους του και ζει με τη θεία του την Πόλι που τον μαλώνει συνέχεια, γιατί είναι πολύ άτακτος. Το βιβλίο αυτό έχει 21 κεφάλαια και είναι πάρα πολύ ωραίο βιβλίο αξίζει να το διαβάσετε!

Ο θησαυρός της Βαγίας της Ζωρζ Σαρή.

Το βιβλίο μιλάει για της διακοπές πέντε παιδιών στην Αίγινα που περνάνε κάποιες περιπέτειες για να καταφέρουν τα εγγόνια της Κυρίας - Μαρίας (που έχασε τον γιό της) να σπουδάσουν και ο κύριος Χάνς να ξαναβρεί την μνήμη του.

Το βιβλίο που διάβασα και λάτρεψα ήταν **ο Μικρός Πρίγκιπας του Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ.**

Μικρός Πρίγκιπας προσπαθεί να περιγράψει τον φίλο του για να μην τον ξεχάσει γιατί είναι λυπηρό να ξεχνάς έναν φίλο. Δεν είχαν όλοι οι άνθρωποι έναν φίλο. Θα μπορούσε βέβαια να γίνει σαν τους μεγάλους που δεν ενδιαφέρονται πια παρά μονάχα για αριθμούς. Και για αυτό τον λόγο επίσης είχε αγοράσει ένα κουτί με χρώματα και κραγιονία. Ήταν συγκινητικό.

Η μοβ ομπρέλα της Άλκη

Ζέη. Το μυθιστόρημα διαδραματίζεται

την περίοδο λίγο πριν τον πόλεμο του 1940, στο Μαρούσι, όπου η Ελευθερία, ένα δεκάχρονο κορίτσι, ζει με τους γονείς της. Τα δίδυμα μικρότερα αδέρφια της την φωνάζουν Λέτρω. Η Ελευθερία απεχθάνεται το νοικοκυριό και τις "γυναικείες" δουλειές, ενώ τρελαίνεται για ό,τι δεν εγκρίνει ο πατέρας της: Διαβάζει με μανία βιβλία, ανυπομονεί να δει θέατρο, εύχεται κάποτε να μοιάσει στην Αντιγόνη του Σοφοκλή. Στο πάνω πάτωμα του σπιτιού τους ο κύριος Μαρσέλ, ένας Γάλλος που ζει μόνιμα στην Ελλάδα, έχει υπό την προστασία του τον ανιψιό του Μπενουά, ο οποίος γίνεται αχώριστος φίλος των παιδιών. Λίγα τα παιχνίδια τους, αλλά ασταμάτητη η φαντασία τους. Όλοι μαζί σκαρφίζονται χίλιες ιστορίες που μαγεύουν και τους ίδιους. Τι θα γίνει στο τέλος; Εγώ σε αυτό το βιβλίο θα βάλω 5 αστέρια γιατί μέχρι και την τελευταία σελίδα αγωνιάς για το τι θα γίνει! Προτείνω να το διαβάσετε όλοι. Αξίζει!

Το αγαπημένο μου βιβλίο είναι ο **Ιούλιος**

Ζέβρας του Γκαρθ

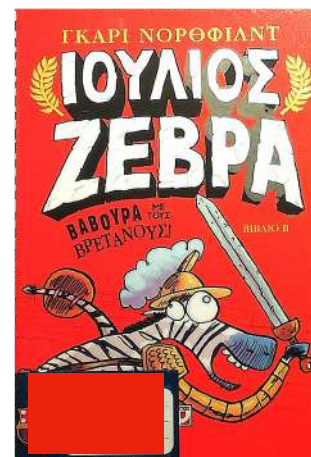
Νορθφιλντ. Ο Ιούλιος Ζέβρας είναι

κωμικό βιβλίο που έχει πολλά αστεία και σε κάνει να περάσεις όμορφα. Θα πρότεινα να το διαβάσουν και άλλα παιδιά από την τάξη, αν το διαβάσετε θα ξεκαρδιστείτε από τα γέλια. Το βιβλίο μιλάει για μία ρωμαϊκή ζέβρα που είναι μονομάχος στο Κολοσσαίο.

Αυτή η ζέβρα πάει σε διάφορα μέρη του τότε γνωστού κόσμου για να

μονομαχήσει με

άλλους μονομάχους. Αλλά ο Ιούλιος Ζέβρας παίρνει την παρέα του μαζί και εκεί αρχίζουν τα πολλά αστεία. Γενικά είναι ένα βιβλίο που τονίζει την αξία της φιλίας μέσα από την καθημερινότητά ενός αστείου μονομάχου.

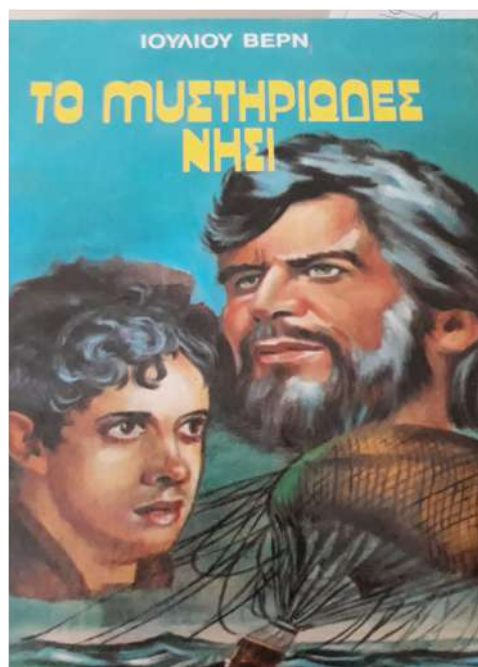
Ένα από τα αγαπημένα μου

βιβλία είναι «**Το**

Μυστηριώδες νησί»

του Ιούλιου Βερν. Μιλάει

για πέντε ναυαγούς που βρίσκονται σ' ένα ερημονήσι στον Ειρηνικό Ωκεανό. Εκεί προσπαθώντας να επιζήσουν αντιμετωπίζουν πολλές δυσκολίες και εμπόδια που τελικά ξεπερνούν χάρη στις ικανότητές τους αλλά και με τη βοήθεια μιας μυστηριώδους δύναμης ...

Έρευνα στην τάξη

Τηλεκπαίδευση ή τηλεπαίδευση:

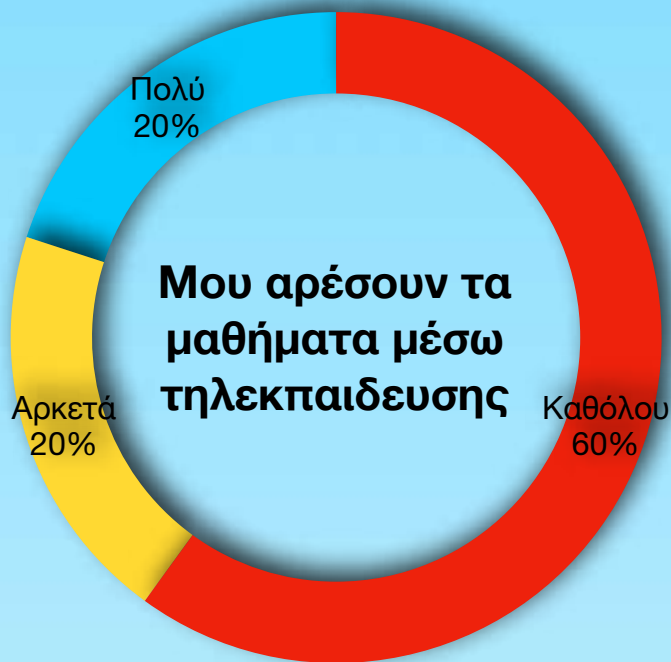
Καθόλου 20%
Αρκετά 10%
Πολύ 50%
Παρά πολύ 20%

Η έρευνα διεξήχθη από 6/12/20 έως 7/12/20. Το δείγμα αποτελείται από 10 άτομα σε σύνολο 20 της τάξης. Τα ερωτηματολόγια στάλθηκαν σε ηλεκτρονική μορφή και συμπληρώθηκαν ανώνυμα. Οι μαθητές/τριες δήλωσαν τις στάσεις και τις απόψεις τους απέναντι σε θέματα σχετικά με τη διάθεση του χρόνου τους την περίοδο της τηλεκπαίδευσης και την περίοδο τα σχολεία ήταν ανοιχτά.

Η συγκριτική μελέτη των δυο περιόδων είχε σκοπο:

- Τη διερεύνηση του πόσο ελεύθερο χρόνο έχουν τα παιδιά για παιχνίδι και ξεκούραση.
- Τη διερεύνηση του χρόνου που αφιερώνουν για την ολοκλήρωση των μαθημάτων τους.
- Την διερεύνηση του χρόνου που αφιερώνουν σε εξωσχολικές δραστηριότητες και ποιες δραστηριότητες επιλέγουν.
- Τη σύγκριση του ελεύθερου χρόνου τους, του χρόνου που αφιερώνουν στα μαθήματα και τις εξωσχολικές δραστηριότητες, όταν τα σχολεία είναι ανοιχτά και όταν είναι κλειστά.
- Να διερευνήσει τις στάσεις των μαθητών απέναντι στην τηλεκπαίδευση.

● Καθόλου ● Αρκετά ● Πολύ

● Καθόλου ● Αρκετά

Σχολιασμός αποτελεσμάτων

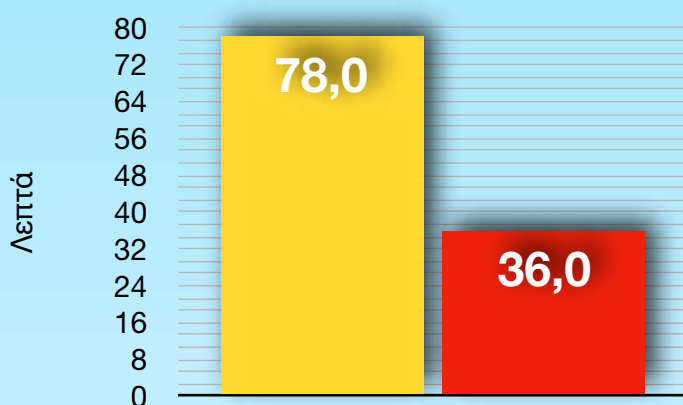
Σύμφωνα με τα δεδομένα της έρευνας τα περισσότερα παιδιά βρίσκουν την τηλεεκπαίδευση κουραστική και δηλώνουν ότι δεν τους αρέσει, προτιμώντας την ζωντανή διδασκαλία.

Στην ερώτηση, αν θεωρούν ότι είναι αποτελεσματική η τηλεεκπαίδευση, όσο και η ζωντανή διδασκαλία, ακριβώς το μισό ποσοστό των παιδιών βρίσκουν την τηλεεκπαίδευση "αρκετά" αποτελεσματική και οι άλλοι μισοί "καθόλου" αποτελεσματική.

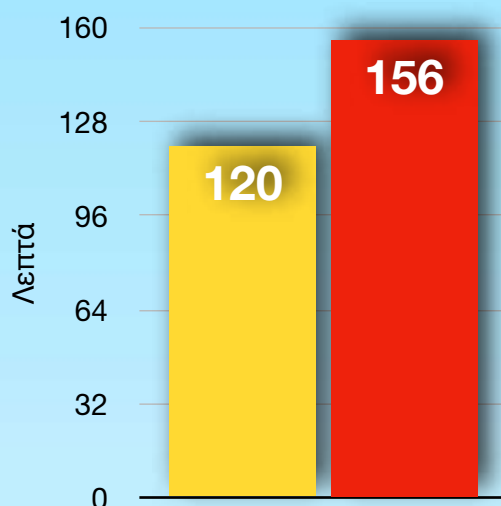
Σημείωση: Η έρευνα μας είναι περιορισμένη σε μια τάξη και δεν μπορούν να γενικευθούν τα αποτελέσματα και στα υπόλοιπα σχολεία της Ελλάδας. Πιστεύουμε όμως ότι θα άξιζε μια ευρύτερη έρευνα με μεγαλύτερο δείγμα.

Πόσο ελεύθερο χρόνο έχουν οι μαθητές/τριες;

Χρόνος εξωσχολικών δραστηριοτήτων την ημέρα

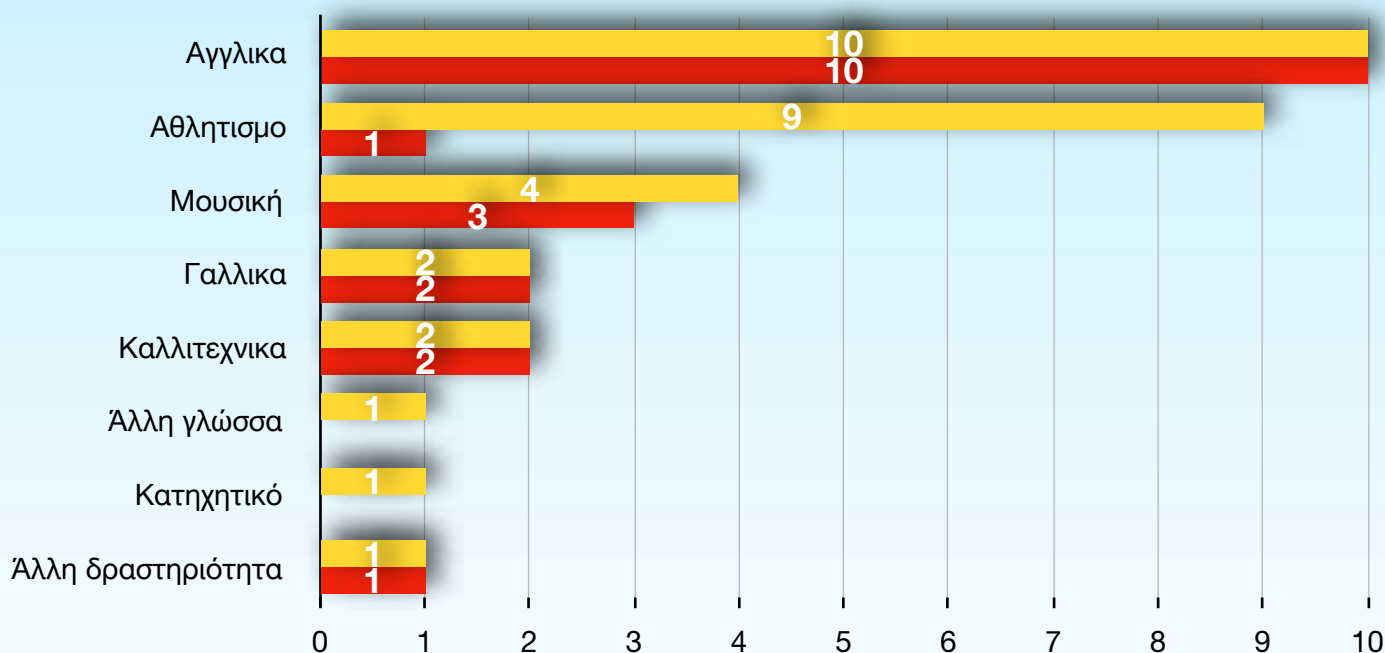
Ημερήσιος χρόνος για ξεκουραση και παιχνίδι

Ανοιχτά σχολεία
Κλειστά σχολεία

Εξωσχολικές δραστηριότητες των παιδιών πριν και μετά την καραντίνα

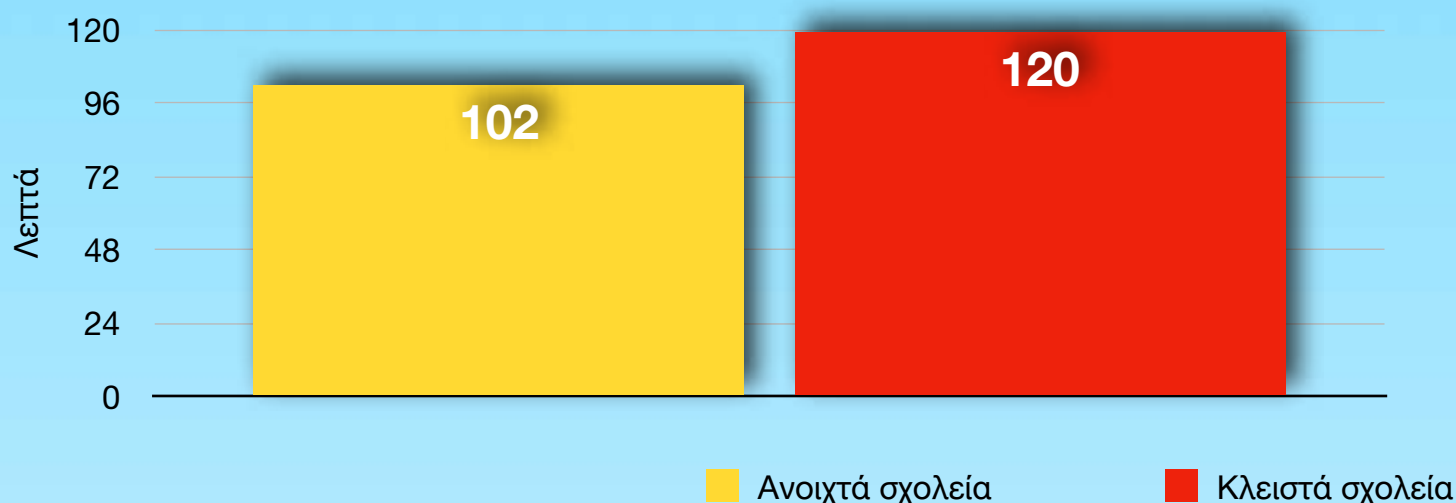
Δραστηριότητες

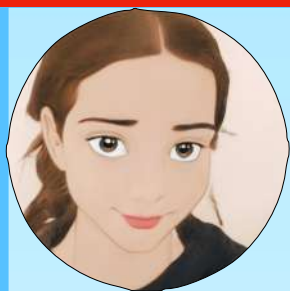
Μαθητές/τριες

Εξωσχολικές δραστηριότητες όταν τα σχολεία είναι ανοιχτά
Εξωσχολικές δραστηριότητες όταν τα σχολεία είναι κλειστά

Χρόνος καθημερινής μελέτης για το σχολείο

Σχολιασμός αποτελεσμάτων

Από τα αποτελέσματα της έρευνας παρατηρούμε ότι ο χρόνος εξωσχολικών δραστηριοτήτων στην καραντίνα μειώθηκε. Αυτό εξηγείται από το γεγονός ότι κάποιες εξωτερικές δραστηριότητες, κυρίως οι αθλητικές, είχανε σταματήσει τελείως, λόγω της καραντίνας.

Παρατηρούμε επίσης, ότι ο χρόνος ξεκούρασης των παιδιών την περίοδο της καραντίνας αυξήθηκε κατά 36 λεπτά σε σχέση με το χρόνο που τα σχολεία είναι ανοικτά. Μια εξήγηση για αυτό το φαινόμενο είναι ότι μειώθηκαν οι εξωσχολικές δραστηριότητες και έτσι έμεινε περισσότερος ελεύθερος χρόνος για τα παιδιά.

Βλέπουμε όμως, ότι ο χρόνος καθημερινής μελέτης για το σχολείο αυξήθηκε την περίοδο της τηλεεκπαίδευσης. Ενδεχομένως η νέα μορφή αυτή εκπαίδευσης είχε περισσότερες απαιτήσεις για τους μαθητές μέχρι να εξοικειωθούν.

Τέλος, στον πίνακα με το είδος των δραστηριοτήτων που κάνουν τα παιδιά, παρατηρούμε ότι όλα τα παιδιά κάνουν τουλάχιστον αγγλικά και τα συνεχίσανε και την περίοδο της καραντίνας μέσω τηλεεκπαίδευσης. Παρατηρούμε επίσης, ότι όλα τα παιδιά την περίοδο που τα σχολεία είναι ανοικτά κάνουν από μία αθλητική δραστηριότητα, που δεν μπορούσαν φυσικά να συνεχίσουν την περίοδο της καραντίνας.

Θετικό θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι ότι όλα τα παιδιά δηλώνουν ότι κάνουν τουλάχιστον από μια ξένη γλώσσα και μια αθλητική δραστηριότητα.

Έρευνα στην τάξη

Ποια είναι η γνώμη των παιδιών για τον δάσκαλό τους;

Ποιά είναι τα χαρακτηριστικά ενός δασκάλου που κρίνουν τα παιδιά ως σημαντικά;

...με το μαλακό βρε παιδιά..

Η έρευνα διεξήχθη από 17/12/20-20/12/20 μέσω ηλεκτρονικού ερωτηματολογίου που συμπλήρωσαν ανώνυμα οι μαθητές/τριες.

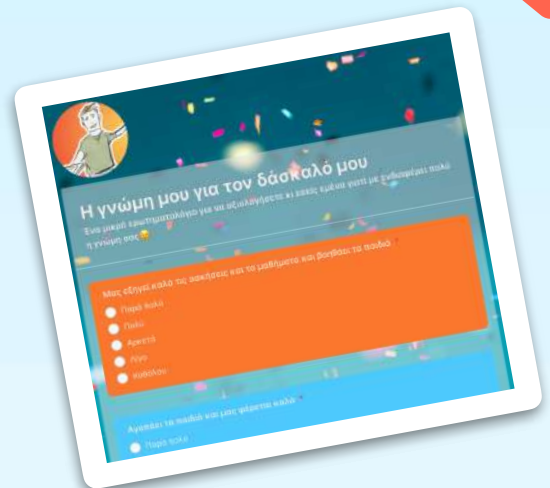
Το δείγμα των μαθητών ήταν 10 μαθητές/τριες από τους 20 της τάξης.

Το ερωτηματολόγιο βασίστηκε σε θέσεις – απόψεις των μαθητών/τριών για το ποια είναι τα στοιχεία ενός καλού δασκάλου.

Τα παιδιά που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο μπορούσαν να δηλώσουν την θέση τους σε **μια κλίμακα από 1 έως 5**, από το «πάρα πολύ» έως «καθόλου».

Σκοπός της έρευνας ήταν να **καταγράψει τις απόψεις των παιδιών και να αποτελέσει αφορμή για αναστοχασμό και βελτίωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας.**

Επιπλέον, αποτελεσε μια καλή αφορμή για εφαρμογή στην πράξη μαθηματικών εννοιών που διδάχτηκαν στο μάθημα των Μαθηματικών.

Χαρακτηριστικά δασκάλου:

Μέσος όρος των θέσεων των μαθητών/τριών απέναντι στον δάσκαλο από 1-5

- Αγαπάει τα παιδιά και μας φέρεται καλά
- Αξιοποιεί δημιουργικά την τεχνολογία
- Έχει δημιουργικές ιδέες και κάνουμε ωραία πράγματα
- Είναι έξυπνος και έχει γνώσεις
- Ο δάσκαλος μας έχει χιούμορ
- Δεν ξεχωρίζει τα παιδιά και μας φέρεται όλους το ίδιο
- Μας εξηγεί καλά τις ασκήσεις και τα μαθήματα
- Μας εμπνέει να κάνουμε και να μάθουμε πράγματα
- Σέβεται τη γνώμη μας και μας δίνει πρωτοβουλίες
- Μας βάζει πολλές εργασίες για το σπίτι

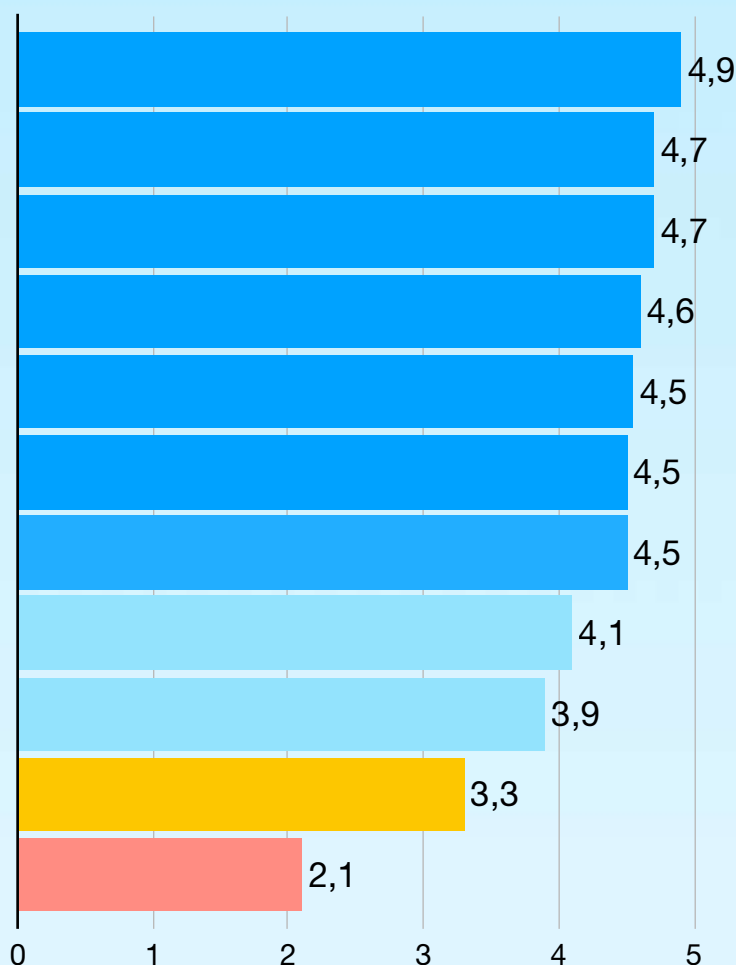
Πάρα πολύ

Πολύ

Αρκετά

Λίγο

Καθόλου

...αντί σχολιασμού:

Πόσο άλλαξε η ζωή των παιδιών με την πανδημία και την τηλεεκπαίδευση;

Ευχόμουν ότι το 2021 θα είναι καλύτερο από το 2020. Αλλά δυστυχώς είναι πιο άσχημο κι από πέρυσι που τουλάχιστον για δύο μήνες ζούσαμε κανονικά μέχρι να μας πούνε ότι πρέπει να προσέχουμε και να μείνουμε στο σπίτι. Τα πράγματα είναι δύσκολα. Η ζωή μας έχει αλλάξει. Παντού πρέπει να προσέχουμε, να φοράμε μάσκες και να πλένουμε τα χέρια μας συχνά και να κρατάμε αποστάσεις

Βέβαια αυτό μπορεί να είναι και καλό γιατί φέτος δεν αρρωστήσαμε από την γρίπη. Κι εμένα δεν με έπιασε τόσο βαριά ο αλλεργικός βήχας, όπως άλλες χρονιές. Αλλά αυτή η πανδημία μας έχει απομακρύνει από τους γνωστούς μας. Και τα σχολεία κλείσανε και κάνουμε τηλεεκπαίδευση. Η οποία είναι καλή γιατί δε χάνουμε μάθημα αλλά δεν είναι εύκολο γιατί χάνεται η σύνδεση, το μάθημα είναι μόνο μισή ώρα το καθένα. Και φυσικά δε βλέπουμε τους φίλους μας όπως όταν πάμε στο σχολείο. Στο οποίο και πιο καλό μάθημα γίνεται και παίζουμε και φυσικά βλέπουμε τους φίλους μας. Αν είναι όμως όλο αυτό να εξαφανιστεί για πάντα θα κάνουμε λίγη υπομονή ακόμα με την τηλεεκπαίδευση και το κλείσιμο στα σπίτια. Αλλά η συνήθεια να προσέχουμε και να έχουμε σωστή υγιεινή πρέπει να μας γίνει συνήθεια γιατί είναι πολύ καλό όπλο για όλες τις αρρώστιες.

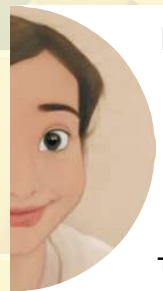
Η ζωή όλων μας άλλαξε πάρα πολύ. Τα σχολεία έκλεισαν και αναγκαστήκαμε να κάνουμε μάθημα μέσω τηλεδιάσκεψης δηλαδή να είμαστε συνέχεια μπροστά από έναν υπολογιστή, κινητό ή τάμπλετ. Η επικοινωνία πολλές φορές ήταν δύσκολη λόγω κακής σύνδεσης.

Από όλη αυτή την κατάσταση προέκυψε μόνο ένα καλό πράγμα. Εξοικειωθήκαμε με την τεχνολογία. Όλοι μας θέλουμε να βγούμε έξω να βρεθούμε με τους φίλους μας να παίζουμε και να τρέξουμε, αλλά για να γίνουν όλα αυτά πρέπει να μείνουμε λίγο ακόμα στο σπίτι, γιατί αυτό που θέλουμε περισσότερο είναι να μην κολλήσουμε τον ιό και αρρωστήσουμε.

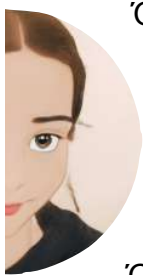
Κλείσαμε ένα χρόνο από τότε που εμφανίστηκε για πρώτη φορά ο κορονοϊός. Αυτό που αισθάνομαι είναι φόβος ότι αυτός ο εφιάλτης δε θα τελειώσει ποτέ. Βέβαια φέτος όλοι γιατροί ξέρουν κάτι παραπάνω για αυτόν τον ιό αλλά και πάλι είμαστε ακόμα μέσα

κλεισμένοι και για να βγούμε έξω πρέπει να φοράμε μάσκες και να προσέχουμε πολύ. Ευτυχώς έχουμε την τηλεεκπαίδευση και περνάει η μέρα μας και δε χάνουμε μαθήματα. Αλλά πάλι δεν είναι το ίδιο όπως όταν πηγαίνουμε σχολείο. Γιατί βλέπουμε τους φίλους μας παίζουμε και καταλαβαίνουμε τα μαθήματα πιο καλά. Ενώ από τον υπολογιστή δε προλαβαίνουμε να τα καταλάβουμε γιατί είναι λίγη ώρα και η σύνδεση κάποιες φορές είναι κακή. Αν και ο δάσκαλος μας προσπαθεί αυτό όμως δεν πετυχαίνει πάντα γιατί και του ίδιου η σύνδεση είναι κακή. Από την άλλη όμως η τηλεεκπαίδευση είναι ο ασφαλής τρόπος να μην χάνουμε μαθήματα και να ακούμε και να βλέπουμε τον δάσκαλο μας και τους συμμαθητές μας που μου έχουν λείψει πάρα πολύ. Εύχομαι όλο αυτό να τελειώσει γρήγορα και για πάντα.

Η πανδημία που βιώνουμε δυστυχώς μας έχει αναγκάσει να κάνουμε τα μαθήματα του σχολείου μέσω τηλεδιάσκεψης. Προσωπικά πιστεύω ότι μπορεί να μαθαμε περισσότερα πράγματα γύρω από την τεχνολογία, όμως πολλές φορές μας δυσκόλεψε αρκετά.

Τα μαθήματα για μας γίνονται πιο απαιτητικά, θα πρέπει να είμαστε πάντα έτοιμοι και διαβασμένοι, γιατί εγώ προσωπικά νιώθω ότι εκτός από τους συμμαθητές μου και τον δάσκαλο μου, ίσως να με κρίνουν όταν με ακούν και κάποιοι άλλοι κάπως περιεργά!! Θέλω πολύ να ανοίξουν και τα δικά μας σχολεία, γιατί τελικά εμείς οι μικρότεροι μαθητές αποδείξαμε ότι είμαστε πολύ πιο υπεύθυνοι από τους υπόλοιπους μαθητές των γυμνασίων και των λυκείων, αλλά και από τους μεγάλους, διότι εφαρμόζουμε κατάγραμμα όλα τα μέτρα προστασίας!!

Όσο κι αν προσπαθώ να βρω θετικά στοιχεία για την τηλεεκπαίδευση, δυστυχώς κατέληξα ότι είναι ελάχιστα τα θετικά της. Έχω ανάγκη να συναντάω τους συμμαθητές και φίλους μου και να παίζουμε και να γελάμε, ακόμα και να μαλώνουμε.

Όλα αυτά κάνουν την ζωή μας πιο όμορφη και έχω την χαρά και την προσμονή κάθε βράδυ για την επόμενη μέρα. Επειδή όμως κάνουμε τηλεεκπαίδευση και για άλλες δραστηριότητες μας, η μέρα μας ξοδεύεται μπροστά σε έναν υπολογιστή που με αναγκάζει να δυσκολεύομαι να συγκεντρωθώ, δεν μπορώ να κάνω διάλογο ή να σηκώσω το χέρι μου να πω την άποψη μου, δεν μπορώ να κινηθώ και σπαταλώ τη μισή μου μέρα καθισμένη μπροστά σε μια οθόνη. Νιώθω πιεσμένη από το χρόνο κάθε μέρα γιατί εφόσον τελειώσουν οι δραστηριότητες πρέπει να μελετήσω από την αρχή για όλα! Δεν προλαβαίνω να χαρώ, να παίξω και αγχώνομαι κάθε μέρα να τα προλάβω όλα. Το μόνο θετικό της τηλεεκπαίδευσης είναι η εξοικείωση μας με τη τεχνολογία. Η πανδημία μου έχει στερήσει αγαπημένους μου συγγενείς και φίλους και στιγμές ξεγνοιασιάς. Επίσης μου έχει πάρει συγγενείς. Ονειρεύομαι μερικές φορές να μπορούσε να γυρίσει ο χρόνος πίσω και να μην ζούσε κανείς από εμάς όλα αυτά. Επειδή όμως αυτό δεν γίνεται, προσεύχομαι στον Θεό να μην πεθάνει κανείς άλλος και να επιστρέψουμε στην καθημερινότητα μας, να αγκαλιαστούμε και να παίξουμε με όλους τους ανθρώπους που αγαπάμε.

Πριν από περίπου ένα χρόνο, μπορεί να σας ακουστεί λίγο περίεργο, αλλά λόγω του κορωνοϊού αναγκαστήκαμε να κλειστούμε μέσα στα σπίτια μας, όλοι, μικροί και μεγάλοι!! Έτσι ξεκινήσαμε την τηλεεκπαίδευση. Η τηλεεκπαίδευση ή αλλιώς εξ' αποστάσεως εκπαίδευση είναι όταν δεν πάμε στο σχολείο και κάνουμε μάθημα από έναν υπολογιστή στο σπίτι. Το καλό στην τηλεεκπαίδευση είναι ότι μπορούμε και συνεχίζουμε να κάνουμε μάθημα, να μιλάμε ζωντανά με τον δάσκαλό μας και τους συμμαθητές μας. Έτσι συνεχίζουμε να μαθαίνουμε καινούρια πράγματα. Η τηλεεκπαίδευση δεν έχει μόνο θετικά χαρακτηριστικά. Το αρνητικό στοιχείο στην τηλεεκπαίδευση είναι ότι καθόμαστε για πάρα πολύ ώρα μπροστά σε μια οθόνη και αυτό είναι κουραστικό. Δεν μπορούμε να παίξουμε με τους φίλους και τις φίλες μας και δεν πηγαίνουμε στο σχολείο. Η ζωή όλων μας άλλαξε πάρα πολύ. Ειδικά εμάς των παιδιών.

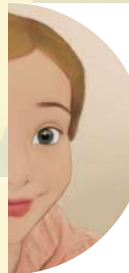

Τον τελευταίο χρόνο στη ζωή μας έχει έρθει ο κορωνοϊός και είναι ένας ισχυρός ιός. Αλλά η πανδημία έχει επηρεάσει την ζωή του ανθρώπου, σε αρνητικές και θετικές πλευρές.

Τα αρνητικά είναι ότι δεν μπορούμε να βγούμε έξω και δεν μπορούμε να δούμε τους φίλους μας. Επίσης είναι ότι εμείς τα παιδιά κάνουμε τηλεεκπαίδευση και είναι πολύ κουραστική από ότι είναι η κανονική εκπαίδευση.

Τώρα πάμε στα θετικά της πανδημίας που είναι ότι μαθαίνουμε καλύτερα τον εαυτό μας και φτιάχνουμε καλύτερο χαρακτήρα. Δεύτερον είναι ότι προστατεύομαστε από τον covid-19 και δεν κολλάμε τους τους δικούς μας ανθρώπους.

Το συμπέρασμα μου είναι ότι στις δύσκολες στιγμές υπάρχουν λύσεις,

Η τηλεδιάσκεψη μας έχει δυσκολέψει τη ζωή μας, μας έχει κλέψει την ελευθερία μας, μιας και θα πρέπει να είμαστε συνέχεια μπροστά σε έναν υπολογιστή, ένα κινητό, ή ένα ταμπλετ. Πέρα από τα μαθήματα του σχολείου, έχουμε και τα μαθήματα του φροντιστηρίου. Η επικοινωνία τις περισσότερες φορές είναι δύσκολη, λόγω κακής σύνδεσης του δικτύου.

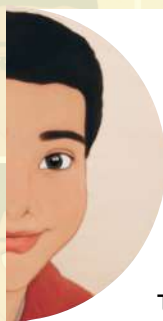
Το μόνο θετικό είναι ότι εξοικειωθήκαμε με την τεχνολογία. Μόνο αυτό!! Επίσης, η επαφή με τους συμμαθητές μας είναι ψυχρή και χωρίς τη ζεστασιά της παρέας και την ανεμελιά του διαλείμματος.

Θέλουμε να βγούμε έξω να παίξουμε και να τρέξουμε, χωρίς να μας το απαγορεύουν, γιατί την ώρα πια που έχουμε τελειώσει από τα μαθήματα, υπάρχει η απαγόρευση της κυκλοφορίας. Αυτό βέβαια γίνεται σίγουρα για το καλό όλων μας.

Όμως είμαστε ακόμη παιδιά και θέλουμε να μας καταλάβετε!! Θέλουμε την παλιά μας ζωή Πίσω!!!!

Είναι αλήθεια ότι η ζωή όλων μας, και ιδίως εμάς των μαθητών, έχει αλλάξει δραστικά εδώ και ένα χρόνο εξαιτίας της πανδημίας του κορονοϊού. Τα σχολεία έχουν κλείσει και κάνουμε τηλεκπαίδευση πράγμα που έχει θετικά και αρνητικά αποτελέσματα. Ας αρχίσουμε από τα θετικά: Τα θετικά πράγματα όλο αυτό το διάστημα με την πανδημία είναι ότι έχουμε γίνει πολύ καλοί με τους υπολογιστές, δηλαδή μάθαμε να σκανάρουμε, να στέλνουμε μηνύματα και να γράφουμε πιο γρήγορα στο πληκτρολόγιο, ενώ έτσι δεν χάνουμε επαφή με τους συμμαθητές μας, με τον δάσκαλό μας και με τη μάθηση. Τα αρνητικά τώρα με αυτή την πανδημία είναι ότι: Καθόμαστε πολλή ώρα στον υπολογιστή, δεν έχουμε πολύ χρόνο για ξεκούραση και παιχνίδι και νομίζω ότι όλοι παχύνουμε λίγο όλον αυτόν τον καιρό. Αλλά μπορούμε να βγαίνουμε έξω στην εξοχή και να παίζουμε χωρίς να κινδυνεύουμε να κολλήσουμε κορονοϊό. Εγώ παιδιά όμως έχω χτυπήσει το πόδι μου και έτσι δεν μπορώ να κάνω πολλά πράγματα. Τα συναισθήματά μου για όλην αυτή την κατάσταση είναι άγχος για το πότε θα τελειώσει όλο αυτό, λύπη γιατί δεν παίζω με τους φίλους μου, χαρά που έμαθα να χρησιμοποιώ τόσες πολλές και χρήσιμες συσκευές και αισιοδοξία ότι η ζωή μας θα γίνει όπως πριν.

Πριν από ενάμιση χρόνο και εντελώς ξαφνικά, άλλαξε η ζωή μας μέσα σε μία μέρα. Ήρθε ένας καινούργιος τρόπος μαθήματος, η εξ' αποστάσεως εκπαίδευση ή αλλιώς τηλεκπαίδευση. Το μάθημα δηλαδή, γίνεται μέσω ηλεκτρονικής συσκευής (υπολογιστής, κινητό τηλέφωνο, tablet κλπ). Πιστεύω ότι η τηλεκπαίδευση μας εξοικειώνει με τους υπολογιστές και τα διαδικτυακά μαθήματα αφού χρησιμοποιούμε πολλές εφαρμογές και δυνατότητες. Από την άλλη πλευρά όμως είμαστε πολλές ώρες μπροστά από μία οθόνη. Στενοχωριέμαι που δεν μπορώ να βρίσκομαι και να παίζω με τους φίλους μου. Μου λείπει η τάξη μου, οι συμμαθητές μου, οι δάσκαλοί μου. Αγχώνομαι να μην ξεχαστώ και δεν τηρήσω το χρονοδιάγραμμα της τηλεκπαίδευσης αφού δεν ακούω το κουδούνι να με ειδοποιεί και να μην κοπεί η σύνδεση και χάσω τα μαθήματα. Θα ήθελα να ξαναγίνουν όλα όπως ήταν παλιά.

Σκέφτομαι ότι θα ήθελα να γράψω ολόκληρο βιβλίο για την πανδημία και την τηλεκπαίδευση και για τον τρόπο που έχουν επηρεάσει τις ζωές μας.

Από πού να ξεκινήσω και πού να σταματήσω!

Το σχολείο μου και όλα τα σχολεία βέβαια στη χώρα, όπως και σε άλλες χώρες του πλανήτη, είναι κλειστά εδώ και παρα πολύ καιρό και αυτό μου προκαλεί θλίψη. Το σχολείο μου είναι τα πάντα για μένα, εκεί συναντώ όλους τους συμμαθητές μου, τον δάσκαλο μου και τους άλλους δασκάλους από τις ειδικότητες. Στο σχολείο περνάμε καλά, μαθαίνουμε χίλια δυο πράγματα, μοιραζόμαστε στιγμές και φτιαχνουμε αναμνησεις.

Είναι ωραίο βέβαια το ότι τώρα περνάμε περισσότερο χρόνο στο σπίτι, αλλά με την τηλεκπαίδευση και τα τηλεμαθήματα και σε άλλες δραστηριότητες δεν έχουμε την δυνατότητα να βγαίνουμε συχνά έξω από αυτό.

Η τηλεκπαίδευση είναι σημαντική γιατί μας έχει βοηθήσει από πέρυσι να κρατήσουμε την επαφή με την εκπαίδευση και την μάθηση, μας κρατάει σε μια ρουτίνα για να μην ξεχάσουμε αυτά που ξέρουμε και να μην νιώθουμε μακριά από το σχολικό περιβάλλον. Από τη μια αισθάνομαι ότι με έχει κουράσει γιατί περνάω πολλές ώρες μπροστά σε μια οθόνη, απ' την άλλη όμως έμαθα να πληκτρολογώ, να ανεβάζω και να κατεβάζω αρχεία, να προσέχω όταν ψάχνω στο internet και να προστατεύω τα προσωπικά μου δεδομένα. Έμαθα και πως να κάνω edit σε φωτογραφίες και βίντεο. Δεν μπορώ λοιπόν να φανταστώ τι θα γινόταν και χωρίς την τηλεκπαίδευση.

Παρόλα αυτά μου λείπουν οι συμμαθητές μου και ο κύριος μου, μου λείπουν οι στιγμές στο σχολείο, μου λείπει το διάλειμμα, μου λείπει η όμορφη τάξη μας, μου λείπουν οι εκδρομές που δεν προλάβουμε να κάνουμε. Μου λείπει η Ακαδημία ποδοσφαίρου μου που έκανα τις προπονήσεις και τους αγώνες όπου βρίσκoμαι και με άλλους φίλους μου. Μου λείπουν οι συγγενείς μου που δεν τους βλέπω όπως παλιά. Με στενοχωρεί που ένας από τους συμμαθητές μου πήγε σε άλλη χώρα και δεν μπόρεσα να τον χαιρετήσω από κοντά.

Και όταν θα ξαναβρεθούμε όλοι πάλι, ξέρω ότι θα είναι όλα όπως πριν, γιατί είμαστε παιδιά και ξέρουμε να περνάμε καλά. Θέλω να φύγει ο κορονοϊός και να μην ξαναγυρίσει ποτέ ξανά.

@ς γελ@σουμε!

Πήγα να φτιάξω κέικ
και με χτύπησε
το ρεύμα...
Ήτανε τζιζ κέικ!!!

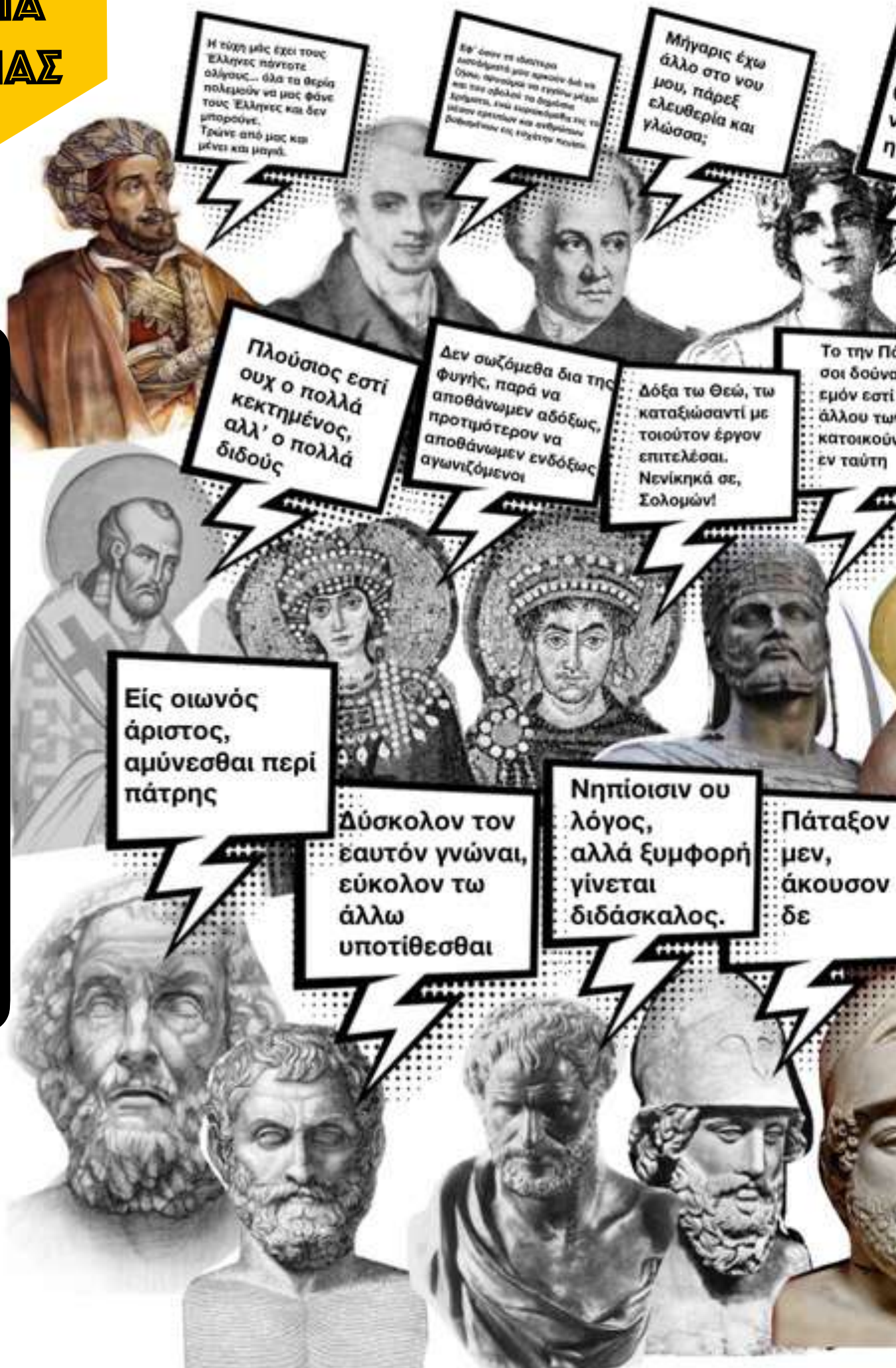

η ζωή είναι ένας καθρέφτης
diaforetiko.gr

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΙΑΣ

Κάναμε ένα απάνθισμα προσωπικότητων της ελληνικής ιστορίας. Από την Ελλάδα της αρχαιότητας μέχρι την νεότερη ιστορία. Τα έργα και τα λόγια τους, ειπωμένα με την εξελισσόμενη και ταυρόχρονα διαχρονική ελληνική γλώσσα, μας καθοδηγούν στην πορεία μας για το μέλλον.

Δεν με νοιάζει τι
θα γίνω αν είναι
να ελευθερωθεί
πατρίδα μου

Το επ' εμοί, ενόσω ζω και
αναπνέω και σφυραγιά,
δεν θα παύσω πάντοτε, να
μηνά μετὰ λατρείας τον
Χριστόν μου, να
περιγράφω μετ' έρωτος
την φύσιν και να ζωγραφώ
μετὰ στοργής τα γήθη
ελληνικά ήθη."

Δεν είμαι πλέον
ονειροπόλος. Η
επιστήμη με άρπαξε
από τα χέρια του
Νίτσε. Πατώ απάνω
σε έδαφος στερεό...

Τη γλώσσα μου
έδωσαν Ελληνική.
Το σπίτι φτωχικό
στις αμμουδιές
του Ομήρου

δλιν
αι ουτ'
ουτ'
ν
ντων

Είναι προτιμώτερο
να έχει κανείς
σχολείο στον τόπο
του, παρά βρύσες
και ποτάμια

Καλύτερα μιας
ώρας ελεύθερη
ζωή παρά
σαράντα χρόνια
σκληριά και
φυλακή

Εγώ Γραικός
γεννήθηκα,
Γραικός θε
να πεθάνω

Ο Θεός έβαλε
την υπογραφή
του για τη
λευτεριά της
Ελλάδας και δεν
την παίρνει πίσω

Το εύδαιμον
το ελεύθερον,
το δ'ελεύθερον
το εύψυχον

Ουδέν οίδα
ούτε διδάσκω
τι, αλλά
διαπορώ μόνον

Τα αγαθά κόποις
κτώνται.
Ουκ εν τω πολλώ
το ευ, αλλ' εν τω
ευ το πολύ

Εις μεν τον πατέρα
μου οφείλω το ζην,
εις δε τον
διδάσκαλό μου το
ευ ζην

ΖΗΤΦΕΡΘΑΛ ΖΟΚΙΛΟΧΖ

Βρείτε μας
και δείτε τις
δραστηριότητες μας:

delta.dimedu.sites.sch.gr

ΕΚΠΤΩΤΙΚΟ ΚΟΥΠΟΝΙ 5€

η έκπτωση ισχύει μέχρι
31/12/2021

και για όλες τις αγορές ανω
των 25ευρω

5 EURO
ΕΥΡΩ

Your Shop

Θεόδωρος Τσουκάλης

Σφραγίδες | Εκτυπώσεις | Γραφική Ύλη

Διεύθυνση: Βασσάνη 31 άνω 2ας

Νοεμβρίου Βόλος 38333

Τηλέφωνα: 2421033296

Email: tsoukalis18@gmail.com -

th_tsoukalis@yahoo.gr

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

YOUR SHOP

ΤΟΥ Κ. ΤΣΟΥΚΑΛΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΚΤΥΠΩΣΗ

ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ